

Jemnické listy

září 2013

Zprávy z radnice

- ❑ Starostovo okénko
- ❑ Postřehy z radnice
- ❑ Slovo hejtmána

Co se děje

- ❑ Víte, že...
- ❑ Možné riziko při zveřejňování informací ve společenských kronikách
- ❑ Nebezpečí houbaření
- ❑ Okénko základní školy
- ❑ Zprávy z Gymnázia Dačice
- ❑ Západomoravská vysoká škola Třebíč nabízí nový obor
- ❑ Informace z městské knihovny
- ❑ Služby LPS stomatologické
- ❑ Učení, nikoliv mučení

Občanská sonda

- ❑ Přípitek s císařem Japonska
- ❑ ...a opět máme „svůj“ strom
- ❑ Procházka podél jemnických hradeb
- ❑ Fotografie jemnického zámku z roku 1888
- ❑ Už Vám také došla trpělivost?
- ❑ Paměti Jana Kopečka

Kulturní a společenský přehled

- ❑ Přehled kulturních pořadů, kino
- ❑ Barchan roku 2013
- ❑ Zajímá Vás finanční stránka letošního Barchanu?
- ❑ Harmonikáři v Jemnici
- ❑ Letní kino v Radkovicích navštívilo 500 diváků!
- ❑ III. Jemnická bitva – (ne)vážné tažení Jana Lucemburského

- ❑ Klub důchodců v Jemnici

Společenská kronika**Obce Jemnického mikroregionu**

- ❑ Kulturní kalendář
- ❑ Radotice

Okénko redakce

- ❑ Svatovítská pouť v Jemnici

Reklama**Zámecký park: zářijová inventura**

Sny dávných jar jsou kdesi v dálce.
Co tehdy kvetlo, je už troud.
Dnes město marně hledá znalce
schopné si ještě vzpomenout

na plochy, plošky, křivky plánů.
Prý jim dá k práci nutný čas.
„Někde tu stával skleník pánů,
někde tu rostl Cornus mas.“

Či jsou to jména? Já to nevím,
říkám jen slova: keř a strom,
když společenství vzácných dřevin,
zde s chvěním čeká na svůj skon.

I kmen, co vloni stál, se nahnul,
dolů ho táhne tmavý břeh.
Těž jeho předeek hnije v bahnu
a stejný bude konec všech.

Tak shod' už, buku, kabát rudý,
jaký se dávno nenosí.
Osudu neujdeš, vždyť není kudy,
cesta se ztrácí v rákosí.

Milan Růžička

Starostovo okénko

Vážení spoluobčané,

léto pomalu končí, stejně tak období prázdnin a dovolených. V tomto zdánlivě klidném období se však udála řada důležitých věcí.

Ukončena byla rekonstrukce vodovodu a kanalizace Dyje II. Práce, které jste ještě zaznamenali, se týkají různých drobných nedostatků. Průběžně totiž sledujeme stav díla a s dodavatelem řešíme všechny problémy. Jsme rádi, že i sami občané nás občas upozorní na drobné závady.

Kromě toho máme smluvně zajištěny další práce nepřímo spojené s tímto projektem. Jde zejména o řadu úprav na veřejném prostranství, včetně plochy bývalého areálu PS, proběhne zadláždění ulice Na Parkáni s včetně přilehlými chodníky.

Byl zkolaudován chodník na ulici Dačická. Završila se tak jedna dlouholetá, a jak se ukázalo, velmi složitá akce, která přispěla k bezpečí chodců pohybujících se v tomto kritickém místě. Celá úprava, včetně přikázané nižší rychlosti 30 km/h, nemůže řešit bezohlednost některých řidičů rozměrných vozidel. Stačí se chvíli zastavit na tomto místě a každý si udělá obrázek sám.

Proběhla (nebo dosud probíhají) výběrová řízení na dodavatele již dříve uvedených akcí. Zejména se jedná o Varovný protipovodňový systém pro město Jemnice, jehož součástí je vybudování bezdrátového rozhlasu včetně částí Panenská a Louka, revitalizace zeleně s náhradní výsadbou. Byla dokončena příprava veškerých podkladů a vyhlášeno výběrové řízení na zhotovení inženýrských sítí na Předlískách, které právě probíhá. Jde o první lokalitu s 15 parcelami pro výstavbu rodinných domů. Pokud proběhne výběr dodavatele bez dalších průtahů, např. v důsledku odvolání se některého z uchazečů, bylo by možné začít se zemními pracemi už na podzim.

K určitému posunu došlo i ve věci naší železniční trati. V první polovině srpna jsem byl na jednání přímo s generálním ředitelem SŽDC Ing. Kolářem. Podrobně jsem ho seznámil se skutečnou situací na naší železnici, její jedinečností, významem pro náš region a s budoucími plány na její využití. Bylo vidět, že tyto argumenty ho zaujaly a dal si hned vyhledat informace o aktuální situaci. Zjistili jsme, že naše trať je skutečně vybrána k prodeji v první etapě a že již proběhlo její ocenění dle pravidel o ocenění státního majetku. Cena byla vypočítána na 109 milionů Kč a s touto hodnotou půjde do prvního kola dražby. Před tím ale musí být schválen tento krok správní radou SŽDC. Pan ředitel přislíbil toto učinit bezodkladně pravděpodobně v září, nejpozději v říjnu. Poté ještě musí prodej schválit vláda, jako u každého státního majetku. Zde je situace horší a nedá se předpokládat, že to bude do konce roku. Za předpokladu, že za uvedenou cenu trať nikdo nekoupí, je zde navíc závazek udržení provozuschopnosti, bude ještě druhé kolo dražby za tržní „?“ cenu a nakonec může přijít varianta převodu na obec. Je to konečně informace s konkrétním výstupem, i když těžko odhadovat rychlost dalšího sledu událostí.

Na závěr ještě zmínka o silnicích ve vlastnictví Kraje Vysočina. Začíná oprava opěrné zdi u křižovatky ulic Na Podolí a Dělnická. Bude vybudována betonová opěrná zeď se svodidlem, v části u městské studny obložená kamenem, přičemž studna zůstane zachována. Kraj připravuje opravu silnice směrem na Slavíkovice a Dobrou Vodu. Ta měla končit u značky na začátku Jemnice. Po jednání s KSUSV máme příslibeno pokročit s opravou až na křižovatku s ulicí Budějovickou.

Ještě jedna zpráva nakonec, zatím s velkým otazníkem. Zájmem svazku Vodovody a kanalizace Třebíč je prodloužit akci Dye II. Jediná možnost, jak toho dosáhnout, je prodloužení rekonstrukce na ulici Lípová až po ulici Budějovická. Je to zatím pouze první informace, ale vzhledem k tomu, že by se započalo ještě letos, myslím, že je to pro Vás, občany, důležitá informace. Zdůrazňuji, že v této chvíli jsou jednání teprve na začátku.

Přeji Vám nádherné pozdní léto a malým školákům úspěšný start do nového školního roku.

Ing. Miloslav Nevěčný, starosta města Jemnice

Postřehy z radnice

Vážení spoluobčané,

již jsem se nemohl dočkat, až se po dvouměsíční odluce s Vámi podělím o další postřehy z radnice. Někdy se říká: „Chcete slyšet nejprve zprávu dobrou, či špatnou?“ Začnu tedy tou špatnou. Vzhledem k nízké návštěvnosti jemnického kina a nemožnosti zajištění kvalitní filmové produkce pro analogové promítání bude provoz kina v Jemnici patrně (dle rozhodnutí zastupitelstva) ukončen. A to se nechci rozepisovat o jeho finanční (ne)udržitelnosti.

Rád bych Vám poděkoval a asi i úmornému vedru za to, že návštěvnost koupaliště trhala řadu dnů rekordy. Peníze ušetřené na provozu kina budeme investovat právě v tomto areálu tak, aby mohlo fungovat i další roky. Osobně musím ocenit nádherné prostředí víceúčelové vodní nádrže, stejně jako přijatelné vstupné a v porovnání s jinými koupališti i celkem volný režim.

U vody si dovolím ještě chvíli zůstat. Jako předseda dozorčí rady Svazku vodovodů a kanalizací se sídlem v Třebíči bývám přítomen řadě důležitých jednání. Oceňuji práci představenstva svazku, které se snaží udržet výši vodného a stočného na přijatelné úrovni. Problematika stanovování jeho výše je velmi složitá, asi byste u detailního popisu brzy usnuli. Tedy ve zkratce. Třebíčský svazek je velmi aktivní v budování a rekonstrukcích vodovodních řádů a kanalizačních stok, stejně jako ve výstavbě nových čistíren odpadních vod. Zároveň dodržuje zákon č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích § 8 odst. 11, který hovoří o nezbytnosti vytvářet finanční rezervu pro financování stavem, tzv. Plán financování obnovy (obdobně musí pracovat i firmy plynárenské, či distribuující elektřinu). Dotační tituly a jejich správci vyžadují pravidelné navyšování cen vodného a stočného, a to o 5 % ročně + inflaci. Jestliže se tak nestane, hrozí organizaci poměrové části dotace. To jistě není potěšující pro nikoho, i když si uvědomíme, že voda je po vzduchu pro náš život absolutně nejdůležitější. Existují jisté možnosti, jak tento trend zpomalit, jistou

rolí bude hrát i Jemnice (více článek pana starosty). Třebíčský svazek se rozhodl jednat s fondem o zpomalení růstu cen (mimořádně – sociální únosnost pro náš kraj je zhruba 120 Kč / m³). Budeme žádat o stanovení takzvané referenční ceny, která bude vycházet z nižších cen okolních svazků (čili dopad nárůstu na Třebíčsko by měl být minimální). Navíc budeme rozporovat vyhlášku Ministerstva zemědělství, která počítá s daleko nižší životností moderních materiálů. Dále se promítnou i členské příspěvky obcí i zisk z pronájmu vodovodních sítí Vodárenské akciové společnosti a.s.. O jednáních a jejich efektu Vás budu pravidelně informovat. Závěrem tohoto odstavce mám vzkaz pro obce, které jsou mimo svazek a chlubí se svou nízkou cenou. Jednou přijde doba, kdy i ony budou potřebovat peníze na obnovu (jak vytváří a plní plán financování obnovy /dle zákona/ je mi záhadou). Rozhodně nemohou ale počítat s tím, že v případě potřeby doběhnou na svazek s nataženou rukou a řeknou: „Dobrá, vstupujeme do svazku a vy sežeňte dotace (a my budeme nuceni zase o něco více zvýšit vodné a stočné).“ To již nebude možné, podle plánovaných změn Stanov svazku VaK bude vstup podmíněn určitou kvalitou stavu vodovodů a hlavně kanalizací. Uvažované stanovy by měly začít platit od roku 2014.

Vraťme se ale do našeho krásného města. Jistě jste si povšimli oprav historického vzdušníku na Horních valech, stejně tak jsme se pustili do oprav zadního traktu muzea (další velké téma, snad někdy příště). Vše je spolufinancováno za pomoci dotace z Programu regenerace městské památkové zóny. Opět další kus velké jemnické historie dostane patřičnou tvář.

Zabývali jsme se též problémem množících se stížností na pohyb aut v zámeckém parku. To je samozřejmě nepřijatelné, snad jen pro zásobování fotbalového hřiště, údržby parku samotného a rybníků bude umožněna výjimka. Proto jsou všechny brány do parku způlky zavřeny, obnoveno bylo dopravní značení naproti Potravín paní Chalupové s dodatkem Vjezd povolen na povolení MěÚ. Ve spolupráci s Policií ČR budeme ostatní řidiče nekompromisně sankcionovat, park má sloužit k relaxaci a pohybu maminek, dětí a dalších **chodců**. Stejně tak jsme byli nuceni omezit zde volné pobíhání psů (ano, byla i nějaká napadení jak dalších psů, tak lidí). Věřím, že tato opatření zvýší Váš komfort při pohybu v tomto krásném koutu Jemnice.

Závěrem si dovoluji připomenout probíhající hlasování „Jemnického buku lásky“, svými podpisy jej můžete podpořit v některých jemnických provozovnách jako i v turistickém informačním centru. Sleduji průběžné výsledky, osmé místo nás neodradí, stovky hlasů pošleme před koncem hlasování a posuneme tento skvost u DDM daleko výše. Jako nereálná se mi nejeví ani příčka nejvyšší.

Děkuji Vám za čas strávený čtením těchto řádků, jako vždy mne neváhejte kontaktovat na mailu mistostarosta@mesto-jemnice.cz, facebooku či telefonu 775394944.

Ing. Petr Novotný, místostarosta města Jemnice

Sbírka použitého ošacení

Občanské sdružení Diakonie Broumov ve spolupráci s městem Jemnice vyhledává sbírku použitého ošacení:

- letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské)
- lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony

- látky (minimálně 1 m²)
- domácí potřeby – nádobí bílé i černé, skleničky (vše nepoškozené)
- vatové a peřové příkrývky, polštáře, deky
- veškerou obuv, hračky (nepoškozené)

Sbírka se uskuteční:

dne 26.9.2013 13.00 – 16.00 hodin

dne 27.9.2013 13.00 – 16.00 hodin

dne 28.9.2013 8.00 – 13.00 hodin

POZOR ZMĚNA !!!!!

Místo sběru: vestibul kulturního domu (Tyršova 592)

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic.

Ivana Hampapová, vedoucí odboru vnitřních věcí

Slovo hejtmana

Září je tradičně měsícem, kdy se po dovolených adaptujeme na opětné zapojení do pracovního procesu. Pro děti a mládež je tento měsíc především začátkem školního roku. Dospělí i žáci a studenti se sejdou na svých pracovištích a ve svých třídách, dělí se o zážitky z dovolených a z prázdnin a zvykají si opět na běžný „pracovní“ režim.

Naše školy se letos navíc budou muset přeorientovat na nové pojetí, jež chceme a musíme prosazovat. Tak jako celá naše společnost i školství se vyvíjí a reaguje na proměny světa kolem nás. Je nutno nezůstávat u obecných proklamací o modernizaci, nových postupech a přístupech. Restrukturalizace středního školství nabere reálnou podobu. Bude nezbytná vzhledem ke zmenšujícímu se počtu žáků a především k potřebám praxe a možnostem jejich uplatnění. Zatím stálá převažující orientace studentů a učňů na humanitní a ekonomické obory a práci ve službách vede k situaci, kdy absolventi těchto směrů nemají zaměstnání, zatímco nám chybějí odborníci v oborech nezbytných pro rozvoj hospodářství. Hlavně ve strojírenství, ale i v moderním zemědělství.

Ke změně těchto nepříznivých poměrů se musejí spojit rodiče se školami, s městy, obcemi i kraji. Všichni společně musíme ovlivňovat myšlení a směřování dětí už v raném věku. Zároveň je nutno vytvářet podmínky pro současné trendy a snažit se každou výuku přizpůsobovat tak, aby byla pro žáky a studenty zajímavá a přínosná. V tomto směru mám dobrou zprávu. Výuku přírodovědných a technických oborů na středních školách v Kraji Vysočina čeká malá revoluce. Díky dotaci ve výši 105 milionů, kterou získal Kraj Vysočina z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, se na 26 středních školách zásadně zlepší podmínky pro tematickou výuku. Evropské peníze pomohou na Vysočině s inovací vybavení laboratoří nebo odborných učeben vybraných škol, ale i s organizací a přípravou badatelských kroužků a odborných přednášek, experimentů a pozorování. Tyto moderní učebny budou moci využívat i žáci z dalších 90 spolupracujících základních škol. Peníze mají především posloužit k rozšíření nabídky badatelských volnočasových aktivit pro žáky základních a středních škol, podporovat kreativitu a rozvoj jejich tvůrčího a technického myšlení. Další položkou v projektu je cílená úprava vzdělávacích programů všeobecných i odborných středních škol – vzdělávací programy partnerských středních škol budou v rámci projektu doplněny o badatelsky orientované exkurze, které podpoří možnost zavádění tzv. situovaného učení do výuky a tím podpoří popularizaci technického a přiro-

dovědného vzdělávání. Dvouletý projekt počítá s přehlídkami, společným setkáním žáků a představením projektů, na kterých studenti pracují v rámci celoročních volnočasových kroužků.

Do začátku příštího roku musí krajský tým koordinátorů stihnout první kroky v podobě realizace desítek výběrových řízení a nalezení nutných dodavatelů. Kromě modernějších učeben mají v našem případě evropské dotace do dvou let posloužit i k navázání spolupráce škol se zaměstnavateli.

Pokud chceme uspět ve světě dynamického technického pokroku, musíme si uvědomit, že konkurenceschopnost našeho hospodářství i v budoucnosti začíná už dnes na základní škole. A všichni se musíme spojit ke změně myšlení a jednání v tomto směru.

Jiří Běhounek, hejtmán Kraje Vysočina

CO SE DĚJE

Víte, že...

Vydejme se pěšky se zastupiteli města po připravovaném třetím okruhu poznáváním Jemnice. Po návštěvě židovského hřbitova se dostáváme přechodem přes silnici v Podolí ke kostelu sv. Jakuba. Dlouhodobý problém! Přejdeme ve zdraví? Tentokrát se to podařilo s rizikem! Poznání kostela, náhrobků od sochaře Šlezingera nás obohatilo o řadu dojmů. Je pravdou, že řada věcí dále čeká na zlepšení. Vracíme se zpět, navštívíme oblíbenou restauraci v Podolí. Přejdeme opět bezpečně silnici? Nebo nevyřešené vztahy komu patří chodník před domy nebo vchod (schody) do restaurace budou dále pokračovat? A bezpečný přechod pro chodce bude stále v nedohlednu? Navštívit obchody, restauraci, hřbitov bude stále problém? Zde si uvědomujeme, jak klidně leží vedle sebe na hřbitově sousedé, kteří se neměli rádi, mladí – staří, chudí – bohatí, hospodští – starostové atd. Napadá nás i doba, kdy vše bylo všech a nějaký chodník nebo schody do restaurace nikoho nezajímaly! Přesto jsme nezaváhali, nahlédli do obchodů i zašli do restaurace. Podaří se opět silnici přejít, nebo se vše vyřeší, až zde někoho porazí auto. Buďme však přesvědčeni, že nakonec zdravý rozum zvítězí! Uvidíme!

Pokračujeme pěšky dál kolem sochy sv. Jana Nepomuckého z roku 1715. Je to nejstarší socha v Jemnici (300 let) volající po opravě. Chybějící železnou ohrádku z roku 1905, která chrání tuto sochu, slíbil opravit pan Pavel Fučík, umělecký kovář z Jemnice. Chybějící přechod z pravé strany k autobusové zastávce na mostě nás se zastupiteli dovede ke křižovatce cest 28. října (dříve Nová cesta) a Údolní (dříve Pod Pelechem, Marxova). Od domu č. 259 pokračujeme ke zrušené kapli z roku 1781, které již řadu let chybí historická fasáda a kterou zakrývají vzrostlé tůje. Na cestu do města nás upozorňuje značka cyklostezky 500 m. Stráň levé strany silnice bývá často znečištěna odpadky, které někteří lidé dolů odhazují. Strouha kolem cesty by potřebovala vyčistit! Pravá strana stráně byla čistěna asi před 20 lety, když byl starostou města pan Dr. Jiří Tříška. Kolem roku 1936 byla tato stráně osázena keři, byly vybudovány cestičky. Předtím na stráni bývala tráva a řídce osázeny borovice. Tráva byla spásána ovce. Osázení keři, dnes náletem, nebylo asi dobré řešení. Udržovat všechnu tu zeleň v Jemnici není lehké, chybí peníze. Přesto se započalo s čištěním stráně pod zámekem

a snad se bude pokračovat. Práci by zde našlo 20 – 30 nezaměstnaných a Jemnice by získala na vzhledu, ale opět – budou peníze? Pohled na stráň v létě jde, ale horší je, když opadne listí. Před náměstím na pravé straně mnoho let neupravené stojí (mnohdy přeplněné) kontejnery na odpady. Nenašly by technické služby města na jejich umístění vhodnější místo? Náměstí Svobody nás však překvapí svým pěkným dojmem!

Vraťme se do Zahradek. Pěkně upravené prostředí, i když často znečišťované, nás zavede k baště, pěkně opravené v loňském roce za 750 000,- Kč. Několik schodů a můžete nahlédnout i do vnitřní části, která je i zde pěkná. Odstraněný břečťan, který zahaloval a nahlodával celou stavbu, je pryč. Snad i s výhonky natrvalo! Dojem vnitřku bašty kazí na pravé straně cca 4 metry dlouhý a 80cm vysoký rozpadávající se zbytek hradeb. Návštěvníci prohlídkového okruhu kroutí hlavou nad skutečností, že nedošlo k opravě. Prý patří soukromému vlastníkovi. Pokud nedošlo k dohodě, snad by rozpočet města unesl její opravu... Tím by se celý problém vyřešil. Nebo zde bývá ustájen úřední šiml? A tak cestou pod zámek kolem pěkně opravených hradeb máme spolu se zastupiteli města o čem přemýšlet.

A co dodat závěrem? Poděkovat vedení města, jeho pracovníkům i zastupitelům za odvedenou práci. Vybudování kanalizace na celé řadě míst, opravení Dačické silnice s částečně vybudovaným chodníkem, nová silnice Lípová, Topolová s chodníky, parkovištěm a osvětlením, oprava kostela sv. Víta, oprava horní Malé branky, oprava hradeb, autobusová zastávka v Podolí, zateplování, nová kotelna a okna ve školce, úklid veřejných prostranství, posečená tráva a řada dalších akcí, na které jsem zapomněl. Také zajišťování slavnosti Barchan! Na řadě věcí se podíleli i pracovníci Správy majetku města Jemnice, s.r.o., na které by se nemělo zapomenout. Také řada spoluobčanů, kteří pomohli (podle svých možností) společnou prací ke zlepšení života v našem městě.

A ti, kteří kritizují a nadávají, by se sami mohli zapojit, třeba by dobrých věcí bylo více! Je toho ještě mnoho udělat!

Omlouvám se za delší příspěvek.

Vladimír Hrbek, občan Jemnice

Možné riziko při zveřejňování informací ve společenských rubrikách

V poslední době došlo na území Kraje Vysočina opět k několika případům trestné činnosti spáchané na seniorech. Jedná se zejména o případy, kdy si pachatelé vyberou osamocené žijícího seniora, kterého pak pod různými smyšlenými legendami okradou o jeho úspory.

Policisté věnují těmto případům maximální pozornost a po pachatelích intenzivně pátrají. V rámci prověřování provádějí také podrobné analýzy a zabývají se mimo jiné i tím, jakým způsobem si pachatelé seniory vybírají. Jednou z možností pachatele při tipování osoby, kterou se následně pokusí okrást nebo podvést, je čerpání informací z místních zpravodajů obcí a regionálního tisku. Ve společenských rubrikách jsou zveřejňována také životní jubilea, výročí a nejrůznější blahopřání. Jsou v nich uváděny osobní údaje, na základě kterých je ale možné identifikovat poměrně snadno přesné bydliště zveřejněných osob. Pro případného pachatele tak není těžké si obět' převážně z řad seniorů vytipovat a poté přijet do daného místa přímo k jejímu domu.

Dovolujeme si tímto požádat vydavatele místních zpravodajů obcí a regionálního tisku, aby při zveřejňování informací o životních jubileích, výročích a nejrůznějších blahopřání zvážili rozsah údajů poskytnutých k osobě oslavence. Velkým rizikem je v případě seniorů zveřejnění zejména názvu obce, odkud zveřejněná osoba pochází, zvláště pokud bydlí v menší vesnici. Naším společným cílem by měla v těchto případech být co nejúčinnější prevence, která by riziko okradení seniorů snížila na minimum.

Nebezpečí houbaření

Ke konci prázdnin a začátkem školního roku velice často řeší policisté případy, které mají souvislost s houbařením. Češi jsou vášniví houbaři, a tak v tomto období lze u lesů vidět zaparkovaná vozidla, jejichž majitelé sbírají houby. Houbaři ale musejí mít na paměti několik zásad, kterými by se měli řídit.

Řidiči si musí uvědomit, že vjezd a parkování vozidel v lese je podle lesního zákona zakázáno. Pokud již řidič zaparkuje své vozidlo na vhodném a bezpečném místě u lesa, musí si ho řádně zabezpečit. To znamená zkontrolovat, zda je vozidlo řádně zamčeno a má uzavřena všechna okna. Zaparkované automobily jsou častým terčem zlodějů, a tak uvnitř nesmí zůstat žádné cennosti. Pro zloděje, který za oknem uvidí kabelku nebo fotoaparát, je dílem okamžiku rozbít okno a věci ukrást. Jeden z posledních případů vloupání do vozidla v Kraji Vysočina se stal koncem června na parkovišti v lesním porostu u Domanínského rybníka na Bystřicku. Neznámý pachatel zde vypáčil dveře u zaparkovaného osobního vozidla Seat Toledo a odcizil z něj batoh, který byl uložen na podlaze vozu. V batohu se nacházela pouze termoska a umělohmotná dóza na potraviny. Majiteli vznikla na odcizených věcech škoda ve výši necelých 500 korun. Zloděj ale způsobil škodu poškozením vozidla, a to ve výši nejméně 1.500 korun.

Policisté také často pátrají po houbařích, kteří se v lese ztratí. Po pohřešované pětasedmdesátileté houbařce pátrali policisté také začátkem července na Pelhřimovsku. Seniorka se ztratila při sběru hub v lesích v okolí obce Mnich. Její pohřešování oznámili policistům rodinní příslušníci ženy. Do pátrání po houbařce se zapojily více jak dvě desítky policistů a téměř tři desítky hasičů. Policisté do pátrací akce nasadili i čtyři služební psy. Přibližně po jeden a půl hodině pátrání policisté ženu našli v lesním porostu asi dva kilometry od obce Mnich.

Těmto případům lze předcházet dodržením několika zásad:

1. Houby sbírám pouze na místech, která znám. Pokud jsem v neznámém lese, snažím si zapamatovat orientační body, podle kterých najdu cestu zpět.
2. Vždy mám u sebe plně funkční a nabitý mobilní telefon. Pokud se ztratím nebo zraním, mohu jím přivolat pomoc.
3. Vždy informuji rodinu, své kamarády nebo známé o tom, že jdu na houby a kde je přibližně budu sbírat.
4. Pokud trpím vážnou nemocí nebo alergií, musím mít u sebe potřebné léky.

Při dodržování těchto několika základních pravidel budete mít jistotu, že v případě nějaké nepřijemné příhody, která Vás při houbaření může potkat, se Vám včas dostane potřebné pomoci.

*Krajské ředitelství Policie Kraje Vysočina,
nprap. Martin Dušek, koordinátor prevence*

září / Jemnické listy / 9

Okénko základní školy

Úspěch v Dačicích

Ve středu 12.6.2013 se 18 žáků 4. a 5. tříd zúčastnilo atletické soutěže základních škol nazvané „O Malý štít města Dačice“, kterou organizačně zajišťuje ZŠ Komenského v Dačicích. Soutěže se zúčastnilo celkem 10 škol. Soutěžilo se v těchto disciplínách: běh 60 m, běh 600 m a 800 m, skok daleký, hod míčkem a štafeta.

Cílem všech našich sportovců bylo navázat na úspěchy z minulých let. Skvělé sportovní výkony nakonec naše sportovce k tomuto cíli dovedly. Naši žáci získali již šestý pohár za 1. místo a putovní pohár „Štít města Dačice“.

Výkony našich nejlepších sportovců v celkovém pořadí všech družstev nyní uvádíme:

Běh 60 m: 1. Barbora Nováková 8,71 s 2. Lenka Kotounová

Hod kriketovým míčkem:

1. Denisa Abrhánová 39,51 m 2. Sabina Bulíková

4. Kamila Šmídová

Štafeta dívek: 1. Nováková, Štanclová, Abrhánová, Kotounová

Skok daleký: 2. Martin Trnavský 393 cm

Touto cestou děkujeme všem sportovcům za vzornou reprezentaci naší školy a díky patří i Mgr. Šárce Kalužové, která v atletickém oddílu žáky po celý školní rok připravovala.

Přejeme mnoho dalších úspěchů.

za ZŠ Mgr. Vladimíra Koprová

Přestože školní rok už skončil a je tu další, nedá mi, abych se nepodělila o zážitek, který popisuje následující reportáž.

Spát ve škole?

„To někteří žáci dělají běžně,“ odpovídali kolegové ve škole, když jsem je seznamovala s plánem 9. B spát ve škole. „Jo přes noc?“ divili se, „no to bude divočina!“ Ale kupodivu nebyla. Se souhlasem ředitele školy, který se chtěl spaní též zúčastnit, akce vypukla přesně v 7 večer. Ne všichni byli přesní, ne všichni přišli. Protože žáci přemluvili kromě třídní ještě dva kolegy – pí uč. Krajíčkovou a p. učitele Navrátila, bylo jasné, že poměr sil se srovnal. Učitelé i žáci měli naplánované trefné hry, zpívalo se, povídalo, jak kdo chtěl. Vrcholem byla ale stezka odvahy, kterou připravil pan ředitel Z. Hirt. Vedla temnými chodbami školy, dokonce prostorami, kde ani učitelé nikdy nebyli. „Pojďte se před spaním projít!“ navrhl pí uč. Krajíčková kolem půl jedné v noci.

Procházka ztichlou Jemnicí neměla chybu, žáci nehlukli, povídali si a ještě stihli poslouchat a vnímat noční vůně a zvuky. Pak se na žíněnkách v tělocvičně už jenom polohlasem povídalo, jako by si chtěli toho 20. června užít ještě posledních společných chvil. Nevím ani dokdy, někteří ráno totiž vypadali, že celou noc „prokecali.“ Tečkou za společnou nocí byla společná snídaně v kuchyňce, pochutnali jsme si na čerstvých houskách a čaji. Nevím jak žáci, já jsem byla maximálně spokojena, hlavně když mi kolegové v pátek sdělovali, že hodnější třídu, než byla dopoledne ve výuce 9. B, ještě neměli.

Jitka Strebel'ová

Zprávy z Gymnázia Dačice

Excelentní Hana Kalábová

Veleúspěšný školní rok, ve kterém slavili naši studenti vynikající úspěchy v předmětových olympiádách a sportovních soutěžích, korunovala na konci června Hana Kalábová ze septimy.

Ve dnech 14. – 18. června proběhlo soustředění nejlepších účastníků České lingvistické olympiády v Březině, okres Benešov. Hanka nejprve postoupila v základním kole, kterého se zúčastnilo asi 400 studentů středních škol, převážně gymnázií. V celorepublikovém kole v Praze se jí podařilo dostat mezi deset nejlepších řešitelů ČLO – ti pak na závěrečném soustředění znovu poměřili své lingvistické síly.

Hanka obsadila vynikající druhé místo a bude reprezentovat naši republiku v mezinárodním kole v Manchesteru. Děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme krásný pobyt v Anglii.

Medailonek Hanky najdete na G-ONE.tv v sekci osobnosti.

Oslavujeme 60 let školy

Gymnázium Dačice zve všechny abiturienty, bývalé zaměstnance školy a širokou veřejnost na oslavy 60. výročí založení školy, které proběhnou v sobotu **21. 9. 2013 v areálu školy od 10 do 19 hodin.**

Program oslav:

10:00 – 14:00 hod. - den otevřených dveří

10:00 – 14:00 hod. – sportovní soutěže

14:00 – 16:00 hod. - hlavní program oslav

- kulturní program
- projevy ředitele školy, představitelů města Dačice a zřizovatele školy
- vystoupení JUDr. Ivo Jahelky, absolventa našeho gymnázia
- vyhlášení výsledků soutěží
- losování výherce tabletu iPad

16:00 – 19:00 hod. – afterparty

Soutěže probíhající v rámci oslav od 10:00 do 14:00 hod.:

1) Turnaj třídních smíšených družstev ve volejbale

- turnaj je určen pro absolventy i současné studenty školy
- přihlášku najdete na www stránkách školy
- soutěž bude probíhat ve velké tělocvičně školy
- hrací systém bude upřesněn podle počtu přihlášených družstev
- slavnostní vyhlášení výsledků proběhne v 15 hod. v rámci hlavního programu

2) Turnaj jednotlivců ve stolním tenise

- turnaj je určen pro absolventy i současné studenty školy
- přihlášku najdete na www stránkách školy
- soutěž bude probíhat v malé tělocvičně školy
- hrací systém bude upřesněn podle počtu přihlášených
- slavnostní vyhlášení výsledků proběhne v 15 hod. v rámci hlavního programu

3) Soutěž o nejpočetněji zastoupenou třídu na oslavách

- soutěž je určena pro abiturienty školy
- věcné ceny získá prvních 5 nejpočetněji zastoupených tříd
- hlavní cenou je láhev dvanáctileté Whisky Jameson, vyrobené ve speciální edici pro Gymnázium Dačice (foto najdete na [www stránkách školy](http://www.stránkách školy))
- vyhodnocení soutěže proběhne na základě prezence účastníků z řad abiturientů při vstupu do školy od 10 do 14 hodin
- výherce soutěže bude vyhlášen v 15 hod. v rámci hlavního programu

Další informace ze života školy najdete na www.gymn-dacice.cz a www.g-one.tv

Mgr. Milan Točík

Západomoravská vysoká škola Třebíč nabízí nový studijní obor

Z Jemnicka do Třebíče za bakalářským studiem dojížděla v minulé dekádě nemalá část studentů Západomoravské vysoké školy. V roce svého desátého výročí vysoká škola nabízí zájemcům o studium nový bakalářský obor s názvem Udržitelný rozvoj regionu a krajiny. Až do konce září bude vysoká škola přijímat studenty do prvního ročníku s denní formou studia. Hlavními směry studia jsou ochrana životního prostředí, monitoring regionálních struktur a procesů a též oblast technik a technologií v odpadovém hospodářství a problematika udržitelného rozvoje. Dílčí předměty postihují např. i oblasti zemědělství, energetiky, dopravy, práva, managementu. Součástí studia je i odborná praxe, vysoká škola nabízí i možnost zahraničních studijních pobytů.

„Obsah oboru odráží každodenní činnosti naší společnosti na okolí. Vzhledem k omezenému množství zdrojů roste význam udržitelné spotřeby a výroby, spolupráce mezi institucemi a strukturami. Naši absolventi by měli umět řešit problémy s maximálním ohledem na ochranu přírody, krajiny a svého okolí obecně. Principy dlouhodobé udržitelnosti aplikovat do oblastí rozvoje venkova a měst, ekosystémů v zemědělství, pozemkových úprav, zpracování a využití odpadů atd.“ říká rektor vysoké školy Marek Matějek.

Mgr. Dr. Phil. Viktor Velek, Ph.D., prorektor pro studium

Informace z městské knihovny

Vážení čtenáři,

věříme, že jste prožili příjemné a pohodové léto. Všechny, kteří by rádi strávili prodlužující se večery s knihou, zveme k nám, do knihovny a doufáme, že budete odcházet spokojeni a se spoustou zajímavých titulů.

Poslední, ale velmi zajímavou akcí, kterou jsme na letošní rok připravili, je kurz (celkem 5 lekcí) pro seniory a všechny zájemce ve věku 50+ na trénování paměti a koncentrace „Nenechte mozek zlenivět!“. Kurz povede certifikovaná trenérka paměti 3. stupně Jana Vejsadová (www.mneme.cz) a jeho obsahem je nácvik dovedností na zlepšení paměti a koncentrace na úkoly v každodenním životě. Jednotlivé lekce kurzu proběhnou vždy v úterý od 9.00 do 11.30 hodin v období od 29. října do 26. listopadu 2013. Vy, kteří máte zájem se tohoto kurzu zúčastnit, přihlaste se osobně v městské knihovně v běžných výpůjčních hodinách nebo telefonicky na telefonním čísle 702090434, případně na čísle 568450788. Kurz je podpořen dotačním programem Ministerstva kultury, proto jeho účastníci neplatí žádné kurzovné.

Z nových knih:

Theorin Johan: **Skrýš** - psychologická krimi úspěšného i oceňovaného autora

Kallentoff Mons: Jarní mrtví - čtvrtý případ inspektorky Malin Forsové, severská krimi

Bauer Jan: Smrt na jazyku - český historický román ze středověku

Körnerová Hana Marie: Kočár do neznáma - příběh z konce 18. a začátku 19. století

Mornštajnová Alena: Slepá mapa - Anna, Alžběta, Anežka - tři ženy, tři generace, jedna rodina a mnoho životních zvrátů, traumat a tajemství

Dugard Jaycee: Uloupený život - příběh dívky, která se v jedenácti letech stala obětí únosu

Irving David: Tajné deníky Hitlerova osobního lékaře - pravdivá historie lékařů Adolfa Hitlera

Připravujeme:

Kurz „Nenechte mozek zlenivět“ – říjen, listopad 2013

Pracovnice městské knihovny

Služby LPS stomatologické

1. 9.	neděle	MUDr. Blažek Ivan	Komenského nám. 30, Jaroměřice n. R.	568440495
7. 9.	sobota	MDDr. Špinarová Kateřina	DentSmile s.r.o. Martinské nám. 149/3 Třebíč	568841188
8. 9.	neděle	MUDr. Štěpánek Aleš	Na Potoce 78, Třebíč	568844102
14. 9.	sobota	MUDr. Machová Eva	Husova 554, Náměšř n. Osl.	568620248
15. 9.	neděle	MUDr. Machová Eva	Husova 554, Náměšř n. Osl.	568620248
21. 9.	sobota	MUDr. Blažek Ivan	Komenského nám. 30, Jaroměřice n. R.	568440495
22. 9.	neděle	MUDr. Tomková Alena	Vltavínská 1346, Třebíč	568844296
28. 9.	sobota	MUDr. Vlková Ivana	Jihlavská 48, Okříšky	568870142
29. 9.	neděle	MDDr. Vodička Petr	Na Potoce 78, Třebíč	568844102

Jitka Pospíšilová, sekretariát ředitele

Učení, nikoliv mučení

Začal nový školní rok a dospělým i dětem se zásadně změnil program dne i rozvrh hodin. Skončilo nekonečné vysedávání u počítače, dlouhé večery u televize a pozdní vstávání. Obnovil se rytmus určený povinnostmi a úkoly. To však neznamená, že dva měsíce prázdnin se staly již nadobro minulostí. Zážitky z putování po různých místech Čech, Moravy a zbytku světa čerstvě uložené do paměti jen tak lehce nevyblednou. Zvláště když jsou zvětšeny záběry digi-kamer či foto-snímky. Avšak i bez této dokumentace se každý ve svých vzpomínkách rád vrací tam, kde mu bylo dobře, kde něco pěkného či vzrušujícího zakusil. Konec konců nádherně prožitý týden u moře nemusí být doložen otiskem žraločích čelistí nebo popáleninami od medúzy. Stačí bronzová barva pleti a pár lastur z písečné pláže. Prázdniny však nevyšly naprázdno ani pro ty, kdo - jak se říká, nevytáhli paty z domu. Oddech v letošních vedrech byl vítaný kdekoliv, hlavně když se dalo kam schovat před žhavým sluncem, k vodě nebylo daleko a stánek se zmrzlinou byl v dohledu. A tak prázdninové dny volna budou i nadále obohacovat čas všední a dodávat chuť do práce a k zvládání školních starostí. Pro děti i dospělé je proto důležité spojovat příjemné s užitečným a opačně. Ve všem, co člověk koná, je třeba zachovat správnou míru, správné proporce. Ano, pracovat v potu tváře, jak je psáno v Bibli, ale také nezapomínat na čas k odpočinku. Frekvence zatížení a oddechu nesmí být extrémně dlouhá. Řidič, který jede bez přestávky dlouhé vzdálenosti, ohrožuje sebe i druhé. Lépe je si zavčas dopřát oddechu, než svou psychiku a tělesnou odolnost přetěžovat zbytečnými výkony. Střídmost se totiž vztahuje nejen na jídlo a pití, ale i na práci a učení, zábavu a potřebný relax. Častější krátké osvěžení je lepší než dlouhé lenošení po přehnaném a vyčerpávajícím výkonu. Takovéto hyperaktivity produkují zbytečný stres a ten se nedá jen tak neutralizovat. Mnoho psychických potíží by nemuselo vůbec vzniknout, kdyby člověk zbytečně nepřepínal své síly a totéž nevyžadoval od druhých. Práce dospělých i učení dětí mají být tvůrčí činností a ne robotickou dřinou. Současná společnost je silně zatížena kultem výkonnosti, kde je důstojnost člověka odsunuta až na druhé místo. Takový způsob života není zdravý ani pro jedince ani pro celek. Tržní ekonomika musí člověku sloužit a ne ho zotročovat. Proto je důležité zachovat dětem co nejdéle jejich dětství. Škola má být do jisté míry hrou, která postupně přechází do vyšší činnosti. Jinak hrozí nebezpečí, že se děti naučí snít, ztratí smysl pro krásu a místo fantazie je bude ovládat jen technika - počítače a mobily. Společnost potřebuje ke správnému životu umělce, básníky a spisovatele. Bez tohoto bohatství hrozí člověku degradace na pouhou pracovní sílu. Učení nesmí být mučení a práce otročina. Chvilé odpočinku v přírodě, relaxace při neprofesionálním sportování, snění při večerních žabích koncertech se nesmí omezit jen na prázdniny a dovolené. Oddech je třeba začlenit do každého týdne, do každého dne, do každé hodiny. Jinak nám nebudou stačit léčebny pro alkoholiky a důchodu se dožijí jen invalidé.

Co říci závěrem?

Jedenáctý syn patriarchy Jakuba nacházel ve svých snech impulsy pro přemýšlení a budoucí izraelský král David psal básnické žalmy, když pásł ovce. Dokud v nás bude místo pro poezii a krásu, bude v nás prostor pro spolupráci se samotným Stvořitelem. Chraňme v sobě smysl pro bohatství ducha a jeho nadřazenost nad hmotou. Vždyť právě dobrá myšlenka předchází, provází a dovršuje každé prospěšné a nadčasové dílo.

Mons. Josef Brychta, jemnický farář

Přípitek s císařem Japonska

Ve dnech 23. až 27. června 2013 jsem se zúčastnil XI. světového kongresu biologické psychiatrie v japonském Kyotu. Kongres pořádala Světová federace společností pro biologickou psychiatrii (WFSBP) ve spolupráci se Společností pro biologickou psychiatrii Japonska. Celkem bylo přítomno přibližně 2 500 psychiatrů a dalších odborníků z 84 zemí světa.

Císař Japonska Akihito

Biologická psychiatrie je ta část psychiatrie, která se zabývá „hmotnou“ a detekovatelnou podstatou duševních nemocí. Konkrétně tedy studuje například nálezy genetické, zobrazovací metody lidského mozku, elektroencefalografii, neuroendokrinologii, biochemii mozku nebo imunologické nálezy u duševních poruch.

Jednou z oblastí, kde se biologická psychiatrie nyní rozvíjí nejvíce, je hledání genetických příčin schizofrenie. Geny se na rozvoji schizofrenie podílejí až z osmdesáti procent, další význam pak mají různé faktory prostředí, například kouření marihuany nebo stresující životní události. Ve světě probíhají takzvané celogenomové asociační studie, kdy jsou geneticky vyšetřovány tisíce nemocných a dále jsou srovnáváni se zdravými dobrovolníky. Již bylo nalezeno několik desítek genů, jejichž chorobné změny mohou zapříčinit schizofrenii. Patří k nim například geny podmiňující rozvoj mozku u dítěte, geny ve vztahu k významným hormonům nebo imunologickým mechanismům. Dále se na rozvoji schizofrenie podílejí drobné výpadky struktury kyseliny DNA, na které jsou lidské geny v jádře buňky uloženy. Pokud budou genetické příčiny schizofrenie odhaleny, může to v budoucnu přispět k její léčbě i prevenci. Další významnou částí biologické psychiatrie je takzvaná farmakogenetika. Zde jsou hledány genetické faktory ovlivňující žádoucí či nežádoucí účinky psychiatrických léků. Významné pokroky již byly učiněny v oblasti léčby schizofrenie, deprese nebo demence. Pokud budeme na základě genetických informací dobře znát, který lék může pomoci danému pacientovi a který by mu naopak mohl uškodit, léčba duševní poruchy pak bude přesně cílená a bude mít méně nežádoucích účinků.

V oblasti zobrazovacích metod mozku je úsilí vědců zaměřeno například na chorobné změny spánkového laloku u deprese nebo demence. To souvisí s poruchami paměti a intelektu. Ukazuje se, že jednotlivé podtypy duševních poruch mají tyto změny v různé míře. To pak lékařům napomáhá v rozhodnutí, jak uvedené poruchy léčit, jaký typ medikamentů nebo nácviku paměti použít.

Z nových léků, které jsou nyní uváděny na trh a o kterých se na kongresu také hovořilo, je možno zmínit například nalmefen. Ten má snížit touhu alkoholiků po alkoholu a umožnit jim umírněné požívání této návykové látky. Jiným preparátem je asenapin, který představuje moderní léčebnou možnost u schizofrenie. Z antidepresiv byl zmiňován například agomelatin, který navíc upravuje spánek nemocných a snižuje jejich úzkost.

Významným cílem výzkumu biologické psychiatrie je demence, zejména demence u Alzheimerovy choroby. Ta se obvykle projevuje ve vyšším věku, tj. od 65 let a později. Nemocný postupně ztrácí intelekt, paměť, sociální schopnosti a schopnost sebeobsluhy, během několika let umírá. Demence je v Japonsku považována za jednu z nejvýznamnějších duševních poruch, jelikož v této zemi je nyní nízká porodnost a populace stárne. Pokud výzkumníci a lékaři včas nezasáhnou, bude to znamenat značné lidské utrpení postižených osob a jejich příbuzných, rovněž zvýšené celospolečenské náklady na léčbu pacientů a další péči o ně. Z tohoto důvodu se slavnostního zahájení konference zúčastnily také jejich excelence císař Japonska Akihito s chotí Mičiko. Poté již v užším kolektivu významných japonských vědců a odborníků z jiných zemí světa následoval přítisk s císařem, kterého mi bylo ctí se rovněž zúčastnit. Císař Akihito zdůraznil, nakolik jsou poznatky biologické psychiatrie a jejich rozšiřování významné pro další osudy obyvatel jeho země a popřál konferenci hodně zdu.

U mě se jednalo o první návštěvu Japonska, proto jsem si kromě odborných poznatků z konference všiml také kulturních rozdílů oproti životu v Evropě či Severní Americe. Japonci se svou psychikou od Evropanů či Američanů odlišují, jsou spíše uzavření, případný neúspěch považují obvykle za své osobní selhání a mají vyšší sklony k sebevražednému jednání. Oproti tomu mají celou řadu duševních vlastností, ze kterých bychom si mohli vzít příklad – jsou nesmírně pracovití, houževnatí a nezdědka podřizují své osobní potřeby zájmům společnosti. Také pocit vlastenectví je výrazněji vyjádřen u Japonců, nežli u obyvatel naší země.

Účast na kongresu byla pro mne přínosnou i z hlediska odborného společenského života. Uspěl jsem ve volbách do nového výboru Světové federace společností pro biologickou psychiatrii a stal jsem se členem tohoto výboru. Takto se budu podílet na přípravě dalších světových kongresů biologické psychiatrie, které se budou konat v červnu roku 2015 v Athénách a v roce 2017 v Kodani.

Závěrem tohoto článku je možno uvést, že díky moderním výzkumným metodám můžeme v biologické psychiatrii v příštích letech očekávat její významný rozvoj a jsem rád, že se na tomto rozvoji mohou také osobně podílet.

Prof. MUDr. Ladislav Hosák, Ph.D.

....a opět máme „svůj“ strom

...a opět máme „svůj“ strom. Takhle jsme si povzdechli v dubnu letošního roku. A proč? Nevím, zda si toho všimli místní obyvatelé, ale my, motorpaláci, ano. Nádherný zdravý smrk rostl v prostoru před vrátnicí několik desítek roků. Pamětníci tvrdí - kolem šedesáti let! Smrk zdobil místní sídliště svojí krásou a výškou, především v zimě. Vánočně nasvícený byl vidět široko daleko. Vzhledem k jeho rozměrům byl v posledních letech v zimě ozdoben pouze sněhovými vločkami, o to majestátněji vypadal. Patřil k těm, na něž s radostí spočinulo oko každého, kdo má úctu k přírodě. Prostě „pan strom“.

Léto 2012, klasická letní bouřka a přímý zásah blesku. Konec jeho života!

Po dohodě s místním odborem životního prostředí a vzhledem k bezpečnosti všech, kteří okolo smrku denně procházeli, musel být skácen. Před Motorpalem bylo pusto a prostor začal rychle zarůstat plevelem. Protože vedení Motorpalu dalo při kácení smrku závazný morální slib, že vysází nový stromek, poradili jsme se s odborníkem, panem Kratochví-

lem, majitelem zahradnictví. Ten nám doporučil zasázat stromek až následující rok na jaře. Avšak příroda nám letos moc nepřála, ještě o Velikonocích byla sněhová kalamita, proto jsme stromek zasázeli až koncem dubna.

Opět jsme si od pana Kratochvíla nechali poradit a na jeho doporučení jsme koupili smrk Omorika. Dorůstá do výšky 30 – 50 metrů s nádhernou štíhlou korunou. Pochází ze západní Evropy, byl nalezen v Bosně a Hercegovině. Je to jedna z nejvyhledávanějších dřevin posledních let, protože je velmi tolerantní k imisnímu zatížení.

Dne 23.4.2013 jsme stromek před vrátnicí Motorpalu zasadili. V té době měl výšku 151 cm a do jeho kořenů jsme umístili schránku se základními informacemi toho dne. Poté jsme čekali, jak se stromeček seznámí s novým prostředím a zda začne růst. Netrvalo dlouho a konečky jeho větvíček se rozsvítily jasně zelenou barvou. Roste! V horkých dnech jsme ho pravidelně zalévali, avšak jsme nepočítali s jednou maličkostí. Působil jako magnet na všechny pejsky, kteří prošli okolo. Žádný neopomněl smrček označovat. Z tohoto důvodu náš zaměstnanec pan Pavel Valenta se zručností a dovedností uměleckého kováře zhotovil ozdobnou kovovou ohrádku s možností měnit její průměr podle růstu stromu. A problém s pejsky byl vyřešen.

Od dubna smrček vyrostl o neuvěřitelných 40 cm. Protože se o něj staráme s pokorou a láskou, věříme, že poroste k radosti naší budoucí generace jako ten předešlý.

Ludmila Krivánková, Motorpal, a.s.

Procházka podél jemnických hradeb

*Kdokoli může brankou projít
a procházet se po šancích.*

*Kdysi se osvědčily v boji,
dnes však z nich vojska mají smích.*

Občas, když na mě padne pocit, že je ledasco neskutečné, vydávám se na obchůzku jemnických hradeb. To abych se přesvědčil, že aspoň některé věci, které stojí zato, doposud stojí. Problémem v Jemnici je, že je nelze obejít zevnitř. Podobají se v tomto ohledu záhadné krásce, která se Vám tu odhalí, tu zase schová. A i když si ji můžete sem tam prohlédnout,

nepoznáte, co se právě odehrává za jejím čelem. Ó, hradby jemnických občanů! Kéž bych tak měl k dispozici hudební nástroj, jehož působením byste se zřítily, tak jak to dokázala židovská trouba před hradbami Jericha!

Zdejší obydlí jsou dnes na městskou zeď či její zbytek nalepeny přímo sobecky. Na některých místech doslova spolykaly její zdivo. Proto se pouštím po oběžné dráze jako turista, který kouká na kulisu, ale neví, co je za ní. Zeď tu jasně odděluje dvě sféry: veřejnou od té privátní. Zatímco ve středověku byly hradby stavěny k ochraně života a majetku měšťanů, dnes chrání nanejvýš jejich intimní soukromí.

Právo postavit si hradby dostala města od zeměpána. Jemnice se směla opevnit někdy v průběhu 13. století. Český panovník zrovna soupeřil s rakouskými Babenberky. Původním úkolem hradeb bylo tudíž ztížit ozbrojeným Rakušákům invazi. Napadá mě, že dneska bychom sousedy vítali srdečněji, snad i s hudbou, jenom kdyby se jim chtělo přijet. V moderních válkách přestaly hradby chránit a staly se překážkou dalšího rozmachu osad. Dynamicky rostoucí města proto všechno nepotřebné zbourala. Jemnice měla „šťěstí“, že pozbyla na perspektivnosti. Po nástupu Habsburků na pražský trůn ztratila shodou okolností jak svou stříbrnosnou žilu, tak strategické postavení a upadla do dlouhého útlumu. Hradby se tak z větší části zachovaly a nabyly hodnot estetických.

Vyzbrojen těmito myšlenkami jsem vyšel z domu pár dní před svatou Annou. U parapetu právě rozkvétaly paličky divizen. Obrátil jsem se jako mohamedán k východu, pozdravil jsem raně gotickou plastiku v bráně a vydal jsem se na cestu. O zdevastovanou Faastovu vilu, kterou nabízejí na internetových stránkách jakožto zámeček, zájem nemám: přešel jsem ji bez povšimnutí.

Zato si prohlížím západní úsek hradby. Místy se její zdivo zdá být původní, ze spárů mezi kameny už zmizela veškerá malta. Jinde je zeď nově vyspáovaná. Snad rekonstrukce, ale čeho? Hlavní zdi nebo té parkánové? V jednom místě se hradební zeď stala dokonce součástí budovy. Jelikož bylo teplé odpoledne a u vyhlídky na dřevěné lavičce nikdo nebyl, posadil jsem se tam sám. Po chvíli jsem však dostal pocit, že se zpoza hradby na mě cosi dívá. Otočil jsem se, ale neviděl jsem nikoho. Jednou se tam vyšplhám a podívám se, co tam vlastně je. Díry mezi lomovým kamením mi dobře poslouží jako záchyty a šprušle pro nohy...

Má další cesta na jižní stranu městského opevnění proběhla bez zvláštních příhod. Hradbu jsem dokázal pořád sledovat, i když si chvílemi se mnou hrála na schovávanou. Párkrát vystoupila na skalní masiv, pak jakoby zmizela, ale kousek dál se objevila v podobě zídky či terasy zahrádky. Na jednom z nich seděla plavovláška s nohama spuštěnými dolů. Pozor, ať nespádnete, chtěl jsem na ni zavolat, ale rozmyslel jsem si to, aby nespádnula doopravdy. Zastavil jsem se až pod válcovou věží, kam vyústuje ulička u Templu. Vnitřek je zezadu přístupný. Neodvážil jsem se tam však. Báł jsem se, že uvidím v Jemnici tak hojný nápis „Na prodej“. Z vedlejšího staveníště mě se zájmem pozorovali zedníci.

Šel jsem tedy dál k zámku. Hradba se mezitím proměnila ve vysokou podezdívku ukončenou nahoře balustrádou. Procházíte-li kolem ní, nelze si nevšimnout dvou tajemných otvorů v její základně. Oba jsou provizorně zamřížované. Snad nevedou dál než pár metrů, nevím, fantazie mi napovídá, že vedou do podsvětí. Baterku jsem bohužel neměl. Třetí volně přístupný otvor zeje za rondelem v zadní stěně druhého zaklenutého výklenku. Od vstupu do něj mě odradila hromada odpadků.

Celá procházka až sem mi zabrala miň času než napsání tohoto článku. Nakonec se mi

hradba ztratila úplně. Místo ní zbyla jen ohrádka z kovových, nahoře zašpičatělých tyčí. Došel jsem až k brance otevírající se do silnice. Zjistil jsem, že celá strana jemnického centra směrem k parku zůstává nechráněná vůči jakémukoli útoku. Škoda, uvědomil jsem si: právě z východu hrozí největší nebezpečí.

Na popsání toho, co se mi přihodilo na severní straně hradeb, už tu nezbývá místo. Snad někdy příště.

Září

Paprsky ještě hřejí záda,
leč tíše na mysl se vkrádá
můj zářijový sladký splín.
Žár polední už z polí zmizel.
Do dálek letí oblak příze
a letní bezstarostnost s ním.

Chodit jen v tričku není radno.
Teplota k ránu klesá na dno
a dlouho trvá, než je zpět.
Čas osamění zas se vrací.
Marně sním o tom, že jsme ptáci
a chystáme se na svůj let.

List lípy žlutne, padá na zem.
Než vypustíš ten modrý bazén,
nechej ho děckám ještě den.
Naposled vyfoť snímek růží
a nepřemýšlej, co kdo dluží,
vždyť i ty sám jsi zadlužen.

Milan Růžička

Fotografie jemnického zámku z r. 1888

V roce 1888 ke 40. výročí vlády císaře Františka Josefa I. vydali šlechtičtí majitelé velkostatků Moravy reprezentační album uměleckých fotografií svých hradů a zámků. Výtisk č. 72 vlastnil Alexander markrabě Pallavicini. Jemnický zámek fotografovali Loewy, Wlha, Heid, Kunzfeld a Trapp. Jejich fotografie jsem využil jako redaktor Vlastivědného sborníku Moravskobudějovicka k ilustracím druhého svazku almanachu v r. 2008. Přílohou šestisetstránkového sborníku byl CD-R se všemi fotografiemi uvedeného alba, včetně jemnického zámku. Vybrané snímky zámků jsem včlenil do textu knihy (rovněž skvostný grafický list výtisku alba č. 72).

Pro zájemce z řad čtenářů Jemnických listů je u paní redaktorky Dany Babišové k dispozici jednak elektronické album Hradů a zámků Moravy (BurgenundSchloesserMaehrens) z r. 1888, jednak podrobná informace o celé uvedené jubilejní práci z dějin c. k. monarchie, jak jsem ji sepsal do sborníku. Do Vašich počítačů je album k dispozici na mailové adrese kultura@mesto-jemnice.cz nebo přímo u paní Babišové, kancelář č. 9 MěÚ Jemnice. Alternativně lze vypálit pro Vás kopii CD-R. Černobílé umělecké obrazy z obrovských skleněných desek pořízené před 125 léty tehdejší technikou špičkových fotografů z Brna a Vídně mají kouzlo upřené jak celulóidu před půl stoletím, tak dnešní elektronice.

MUDr. Ladislav Hosák CSc.

Už Vám také došla trpělivost?

Před pár dny jsme přišly uctít památku, zavzpomínat si a trochu upravit nedávno nově zveleбенé místo posledního odpočinku mých nejdražších a blízkých na městský hřbitov v Jemnici. Se slzami v očích a za pláče mé malé dcerky, která při zvelebování našeho hrobu vydatně pomáhala při sázení květin, jsme stály u hrobu a nevěřily, že někdo může být něčeho takového schopen. Z cca 50 krásných afrikánů, jež zdobily hrob, jich zbyla pouze hrstka a všude pouze díra za dírou. Nemohla jsem znovu a znovu uvěřit, čeho všeho jsou lidé schopni. Bolest byla o to větší, že hrob byl již několikrát předtím poškozen a zneuctěn nájezdy bezcitných hyen, které nám již dříve zcizily túje, hřbitovní lampičku a jiné vybavení a ozdobu hrobu. Pořád jsem si pokládala a stále ještě kladu otázky. Když už se najdou takoví „lidé“, kterým není nic svaté, je možné takové hanebnosti nějak zabránit? Proč i když se tyto činy neustále opakují, a to i na jiných hrobech, nemá provozovatel ochotu tuto situaci řešit, byť mu byly tyto problémy oznámeny? To kompetentní lidé opravdu nic neřeší, dokud se nedostane právě na ně a tyto hyeny přijdou vyplenit i jejich hrob? Není možné těmto činům zabránit, či je alespoň minimalizovat? Není možné dodržovat základní bezpečnostní pravidla jako zamykání hřbitova přes noc? Nenajde se v rozpočtu ani jedna jediná koruna na zajištění klidného odpočinku našich drahých a blízkých? U mne už pohár trpělivosti s lhosejností ke stálému zneuctívání a poškozování hrobů přetekl. Touto cestou bych chtěla otevřít diskuzi mezi občany našeho krásného města Jemnice a probudit odpovědné a kompetentní osoby ke krokům, které povedou ke klidu nás i duší našich drahých zesnulých.

Kateřina Škodová (Andělová) s rodinou

Paměti Jana Kopečka

Jak již víme, s naší zahrádkou sousedili Crhovi. Crhovi, to jsou ti „rodiče“, tedy otec a matka, jejichž snahy umořit nenápadně a postupně, leč účinně, dvě děti (jejichž matkou byla první manželka pana Crhy) jsou popsány v už zmíněné knize paní Milady Crhové – Golobové, „Děti na zabití“. Autorka je jedním z těch dvou dětí, co byly na zabití. Crhovi pak měli ještě další dvě mladší děti (jejich matkou byla už ta druhá žena pana Crhy), a to dceru Vlastu a syna, nejmladšího ze všech. Jmenoval se Libor a já s ním také hodně kamarádil. Připadal mi vždy nějak bázlivý a zakřiknutý a já nechápal proč. (Teď už to chápu.) Pravděpodobně se na něm podepsaly poměry v jeho rodině, ale o tom jsem já neměl tušení. A tak jsem si ho vzal na starost, že ho vytrénuji a udělám z něj mužského. Jeho bázlivost byla důvodem, proč jsem pro něj vymyslel přezdívku „Vašíček“, kterou pak používali i ostatní kluci.

Vašíček se bál strašidel a kouzel. Vysvětloval jsem mu, že neexistují, nevěřil. Tak jsem zahájil léčbu šokem. Z rozklepané cihly jsem vyrobil červený prášek, o němž jsem prohlásil, že koho tím práškem posypu, ten zkamení. Usdl jsem s Vašíčkem za plotem Hrbkovy zahrádky a sypal jsem mu prášek na hlavu, mumlaje při tom kouzelné průpovídky. Vašíček byl hrůzou tak bez sebe, že nebyl schopen ani utéct a jenom usedavě plakal.

Věřil, že už je kamenný a ani když už jsem jej propustil, že už jako zase může jít, nešel. Věřil, že nemůže, vždyť je zkamenělý. A bál se důkazu. Já ho ale opravdu nechťel mučit! Chťel jsem mu jen názorně ukázat, že taková „kouzla“ nejsou skutečná, že jsou to pověry a ve skutečnosti nefungují.

S Jarkem Spáčilem jsme u nás na dvorku stavěli z malých kamínků spojovaných blátem hrad, repliku zříceniny. Výjimečně dobře se nám povedla a já dostal nápad, že ji tu ponechám a „ukážu ji tátovi, až se vrátí z vězení“. Jarek Spáčil byl kamarád, se kterým se daly podnikat zajímavé věci, v klukovských válkách proti Třešňovce byl vždy velmi užitečný. Jen měl tu vlastnost, že najednou dostal nával nadměrného temperamentu a udělal nečekanou skopičinu. A tak se stalo i teď. Najednou do hradní věže kopl a zcela ji zdemoloval. V takovém případě by bylo normální se na něj vrhnout a poprat se s ním. Jenže on se tady provinil mnohem víc. Rozbil mi něco, co jsem chtěl ukázat otci, až se vrátí z vězení. Chytil jsem kus cihly a bacil jsem ho do hlavy. Jarek, který mě jinak pokaždé přepral, tentokrát vyskočil a utekl domů. Asi ho vyděsila intenzita mého vzteku. Za pár desítek minut přišla paní Spáčilová s Jarkem, který měl zakrvácené čelo nad pravým okem, a stěžovala si mé matce. Ta mě opět v přítomnosti paní Spáčilové tak zvané „rozebrala“. Ale tentokrát jsem nesouhlasil. Zničil mi možnost těšit se, jak se pochlubím otci, až se vrátí. Na prohlášení mojí matky, že jsem Jarkovi mohl také vyrazit oko, jsem zcela v duchu logicky, jak jsem se tenkrát domníval, odpověděl, že by mu zbylo ještě to druhé. Nevěděl jsem tenkrát nic o mechanismu prostorového vidění a chápal jsem ty dvě oči jen jako jistou, celkem zbytečnou redundanci.

Jarek pak dlouho nevkročil na náš pozemek, jen někdy přitiskl obličej zvenčí na náš plot, mezi pláňkami na mne vystrkoval jazyk a nadával mi „kop, kop, kop, přes přikop“.

S Jendou Jakoubkem jsme jednou v parku (v jeho zakázané části, tu „povolenou“ jsme neuznávali a nenavštěvovali) našli plechovou krabičku s tajemným nápisem SKARE. Co to asi je? Obsah byl černý, lepkavý, mazlavý, páchl dehtem a nápis na krabičce hlásal, že je to lyžařský vosk. Jenda byl pro to, abychom to zahodili. K čemu nám to bude? Já byl proti, protože to se dá dobře použít na mazání klik. Jenda oponoval, že na to je lepší olej. Já nato, že nerozumím. Já chtěl lidem v okolí namazat kliky u vrátek do zahrady, aby ve tmě na ně sáhli a přilepili se. A bude legrace - ale my jsme říkali, že bude sranda.

Pak tedy byl Jenda už pro. Za hlubokého večerního šera jsme obešli všechna stavení ve čtvrti, v nichž měli děti, naše kamarády, a patrně jsme navštívili i domky lidí, kteří nám nadávali, když jsme k nim lezli přes plot pro míč, když nám tam při hře zaletěl. (Tací sousedi u nás byli v nemilosti.) Ale tím už si nejsem jist. Jist si jsem tím, že jsem chtěl z konspiračních důvodů, abychom ztížili odhalení, trochu namazat kliky i nám a Jakoubkům. Tady byl Jenda rozhodně proti, a to se vzápětí ukázalo jako chyba. Po dokončeném mazání klik ve Dvořákově čtvrti jsme spokojeni s vykonanou prací odešli do města projít se ještě ten večer po náměstí. Při návratu domů nám přišel už na hranici čtvrti naproti pan Jakoubek, beze slova nám očichal dehtem páchnoucí ruce a beze slova nám oběma uštědřil pár mohutných facek. A další tresty následovaly. Já přišel domů a našel jsem matku sedící u kuchyňského stolu a usedavě plačící. Napříč kuchyní bylo nataženo několik šňůr a na nich se sušily čerstvě vyprané rukavice snad všech obyvatel Dvořákovy čtvrti. A co bylo nejhorší, začaly se množit pověsti, že jsem to udělal já sám a jen Čechům. Tedy z nacionalistických pohnutek. Což ovšem nebyla pravda, na něco takového jsem vůbec nemyslel a nakonec natřené kliky měli všichni bez ohledu na národnost. Jen, bohužel, ne my a Jakoubkovi.

Byl jsem potrestán hladovkou a domácím vězením na dobu neurčitou. Druhý den matka odešla do města nakupovat a leccos zařizovat a zakázala mi jakkoliv se osamostatňovat nebo shánět si potravu. Jenže hlad byl stále mučivější. Zamířil jsem do kredence, kde byl vždycky nakrojený bochník chleba, jenže dnes chyběl klíč ve dveřích a dveře kredence byly zamčené. To jsem považoval za velkou záľudnost.

Našel jsem si menší obnos peněz, vyskočil jsem oknem a zámeckými parky, aby mě nikdo nepotkal, jsem se plížil až na náměstí ke známému pekaři a tam koupil malý kilový bochníček chleba. Na cestě do parku a dál do města jsem míjel domek Jakoubků a tam z půdního vikýře koukal Jenda Jakoubek uvězněný za trest na půdě. A volal na mě, že jsem pěkný blbec. To bylo jedinkrát, co mezi námi, legendárními kamarády, padla tak ostrá slova. A když byla slova vyřčena, obrátil se Jenda Jakoubek opět k činnosti, ke které byl za účelem zostření vězení také odsouzen: Musel točit šrotovníkem a dritit oves na šrot pro prasata, která Jakoubkovi chovali. Pikantní na celé věci bylo, že soukromé šrotování doma bylo válečnými předpisy přísně zakázáno a šrotovník poháněný Jendovými svaly vydával tak hlasitý a nezaměnitelný zvuk, že byl slyšet v celé čtvrti a v celé čtvrti bylo jasno, co ilegálního se u Jakoubků děje.

S „Vašíčkem“ jsme chodili do jedné školy. Z důvodů, které ještě vysvětlím, jsme se jeden čas vyskytovali ve škole umístěné v zámku, a sice v hudebním gymnáziu evakuovaném z Vídně před blížící se frontou. A to vždy za tmy. Vyučování bylo v závislosti na podivných válečných poměrech totiž zásadně pouze pozdě večer. O přestávce jsme, jak je ve škole zavedeným zvykem, chodili korporativně dlouhou temnou chodbou na záchod. (Zcela temnou, byla válka a bylo zatemnění.) Při návratu se Vašíček nějak zdržel a ocitl se na záchodě sám. A bál se a ustrašeně volal, což mě rozzlobilo, neboť jsem myslel, že se už trochu pochlapil. A tak jsem využil toho, že jsem si předtím všiml necek s rozdělanou maltou, které tam měli zedníci provádějící ve dne nějaké údržbové práce. Volal jsem na Vašíčka, aby se nebál a opatrně tápal tmou ve směru mého hlasu, tak cestu ve tmě najde. Volal jsem ale z polohy trochu zešikma, tak, abych Vašíčka navigoval směrem k té maltě. Pak najednou byl konec přestávky, my ostatní jsme urychleně vyhledali třídu a vyučování začalo. Bez Vašíčka. Jen jsme venku zaslechli rachot a podivné šplouchání a Vašíčkovu nadávání. Mnoho slušných výrazů přítom nepoužil. Po několika minutách, už během normálního vyučování, se najednou otevřely dveře třídy a vešel nepřítomně se tvářící Vašíček, ruce natažené před sebe a celé až po ramena obalené vrstvou malty. My ostatní se dusili smíchy radující se, jak se nám trik povedl. Myslím, že Vašíček věděl, kdo mu to zavinil, ale přesto měl ke mně dál důvěru. Asi situaci navzdory všemu chápal i trochu podobně jako já. Totiž jako výcvik k větší psychické odolnosti.

Rád bych se mu ještě dnes za své tehdejší „výcvikové metody“ omluvil. Už to nejde. Jak mi sdělil jeho starší bratr Hubert, tak Vašíček (správně Libor), vyučený zahradník, se už před řadou let nešťastnou náhodou otrávil postřikovým prostředkem na ochranu rostlin.

A ještě jednoho Vašíček nezůstal ušetřen: Ještě před návratem bratra Huberta, příslušníka československé západní zahraniční armády, byl hned po skončení války s celou rodinou odsunut do Rakouska, které tenkrát, těsně po válce, bylo stále považováno za jakousi část Německa, a tak se tam odsunovalo.

Jan Kopeček

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ PŘEHLED

Přehled kulturních pořadů

7.-8.9.2013

Dny evropského dědictví

9⁰⁰-16⁰⁰ hodin

- v rámci EHD budou zpřístupněny kulturní památky:

- kostel sv. Stanislava, kostel sv. Jakuba

- pořadatel město Jemnice ve spolupráci s Muzejním spolkem v Jemnici,

www.mesto-jemnice.cz

7.9.2013 Diskotéka - Cool dance club Jemnice

21.00-05.00 -Party s Jägermeisterem, hraje DJ Halogen

14.9.2013 LADĚNÍ č. 1 – poeticko-hudební večírek

17.00 hodin - účast přislíbili: Cymbelín, Dáša Vokatá, Chupacabra (Los Perdidos akusticky) a další
-Knihkupectví Ladislava Hejla a přilehlé prostory

14.9.2013 Diskotéka - Cool dance club Jemnice

21.00-05.00 - Malibu night, hraje DJ Rudys

21.9.2013 Diskotéka - Cool dance club Jemnice

21.00-05.00 - Cool night s „tombolou“, hraje DJ Adas

22.9.2013 Když jde kůzle otevřít

15.00 hodin - divadelní pohádka pro děti i dospělé
- vstupné: děti 30,- Kč, dospělí 50,- Kč
- kino Jemnice
- pořadatel město Jemnice, www.mesto-jemnice.cz

28.9.2013 Diskotéka - Cool dance club Jemnice

14.00-18.00 - **1. dětská balónková párty, diskotéka pro děti všech velikostí**
- dětské soutěže, výhry a dárky, dětská i aktuální hudba, party fotograf,
vstup 20,- Kč

28.9.2013 Diskotéka - Cool dance club Jemnice

21.00-05.00 - Rockoteka, oldies party, hraje DJ Kitt

18.10.2013 LADĚNÍ č. 2

- Oldřich Janota - koncert
-Knihkupectví Ladislava Hejla

19.10.2013 Jemnický Podzim Fest

19.00 hodin - Petr Bende, Rybičky 48, El Gaučo, Eponine , Milan Řezníček,
Vigo a 4K
- KD Jemnice
- pořadatel Jiří Prokeš

17.11.2013 O Perníkovém dědkovi

15.00 hodin - divadelní pohádka pro děti i dospělé
- vstupné: děti 30,- Kč, dospělí 50,- Kč
- kino Jemnice
- pořadatel město Jemnice, www.mesto-jemnice.cz

29.11.2013 Koncert Jakuba Smolíka

20.00 hodin - vstupné 200,- Kč,
od. 4.11.2013 předprodej v TIC Jemnice, ☎ 721 508 737
- kino Jemnice
- pořadatel město Jemnice, www.mesto-jemnice.cz

Kino Jemnice – září 2013

neděle 29.9.2013

Čtyřlístek ve službách krále

začátek v 15.00 hodin

Rodinný animovaný film ČR 2013, 90 min., přístupný

vstupné 59 +1

Malý výlet na Pražský hrad k Fininčiným narozeninám nabídne Čtyřlístku úžasné setkání – ve Zlaté uličce je nejprve přepadne živý lev, který je pak zavede tajnými podzemními chodbami až k hrobce českých králů, kde na ně už čeká samotný král Rudolf II...

Barchan roku 2013

Tradiční slavnost Barchan se letos odehrávala poněkud netradičně. Po mnoha letech se navrátila k zámecké budově. Bývalo totiž zvykem, že běžci doběhli až k zámku a odtud je pak měšťané odvedli na radnici. Tam dostali pohoštění a odměnu v podobě barchetu, punčoch, šátku a věnce. Místo konání slavnosti se v historii měnilo několikrát, až nakonec zakotvilo na hřišti u sokolovny. V osmdesátých letech bylo za tímto účelem dokonce vystavěno zastřešené pódium, které bylo sice praktické na vystupování herců a umělců, ale poněkud zhoršilo původní poslání sportovního hřiště, které s velkým úsilím vybudovali naši předkové. Přiznávám se a doufám, že nebudu sama, že fandím členům Sokola v jejich úsilí navrátit tento prostor lehké atletice, míčovým hrám a tenisu. Pak ovšem musí být ona podivná stavba zbourána. Samozřejmě úspěch celé akce závisí také na tom, zda budou získány potřebné finanční prostředky. Ale zpět k letošnímu Barchanu. Všichni už po několik roků pozorujeme, že na jemnickou slavnost nepřijíždí tolik cizích návštěvníků. Do roku 1990 bylo v republice pořádáno málo podobných akcí. Jemnický Barchan se stal místem, kam se sjížděly tisíce mladých lidí, aby se dokonale vyřádili. Nebylo výjimkou, že počet návštěvníků tehdy přesahoval i 10.000. V současné době však už kdejaká dědina pořádá akce s historickým podtextem a Barchan už neláká tolik zájemců. Mnohé také způsobila finanční krize. Lidé se více ohlíží na peníze, a tak i večerní zábava, která bývala velmi oblíbená, je už po několik roků prodělečná. Samozřejmě k tomu přispívá i nejisté počasí. Proto členové AFT, kteří už několik roků zábavu zajišťují, tentokrát vsadili na jistotu a uspořádali ji v prostorách kulturního domu.

Barchan je akce, která vyžaduje celoroční a dokonalou přípravu. Za tímto účelem město zřídilo komisi, která podle potřeby řeší různé záležitosti kolem pořádání slavnosti. Komisi v tomto volebním období vede Bc. Zdeněk Hopian. Hlavním garantem však je město Jemnice a pracovnice zodpovědná za kulturu Dana Babišová.

V „barchanické komisi“ už několik roků převládala jistá nespokojenost s dosavadním průběhem slavnosti. Bylo totiž patrné, že diváky už scéna na sokolovně moc nebaví. Všichni se stahovali do stínu stromů a lavičky na hřišti zely prázdnotou. Většina lidí přicházela až na hlavní program, ale ani tehdy nebylo hlediště zaplněné. Prostě chtělo to změnu. Po několika letech váhání a za předpokladu, že se hřiště sokolovny navrátí opět sportu, jsme letos přistoupili k přeměně celé slavnosti. A vzali jsme to od základů. Vlastně jediné, co zůstalo nezměněno, je závod 4 poslů. Samozřejmě, že tak velká změna přinesla pro pořadatele doslova „infarktové“ situace, třeba jako byl výpadek elektrického proudu uprostřed hrané scény. Dnes už víme, že jsme některé záležitosti podcenili a jiné přecenili. Uvědomujeme si, že hlavním nedostatkem byla špatná informovanost veřejnosti. To musíme v roce 2014 vylepšit. Také hlavní průvod, kdy král Jan a královna Eliška odjíždí z Jemnice, musí být

příště delší i za cenu omezení prodejních míst stánkařů. To vše jsme už probrali na srpnové schůzi „barchanické komise“. Zároveň jsme rádi, že veřejnost naší snahu ocenila a že se tato verze slavnosti převážně lidem líbila.

Na závěr bych chtěla za členy „barchanické komise“ poděkovat všem účinkujícím a pořadatelům za jejich odvahu ke změně i za práci, kterou odvedli. Poděkování patří i Cyriakům a panu Stanislavovi, že nám umožnili využít prostor okolo zámku k pořádání Barchanu.

Jana Jánská, členka barchanické komise

Zajímá Vás finanční stránka letošního Barchanu?

V předchozím příspěvku jste se od členky „barchanické komise“ paní Jánské dozvěděli všeobecné informace týkající se příprav, průběhu a zhodnocení letošní slavnosti. Já bych Vám ráda v krátkosti vyčíslila, kolik letošní Barchan stál.

V číslech, která jsou uvedena níže, nenajdeme ale vyčíslenou snahu, úsilí ani volný čas těch, kteří přispěli k uspořádání třídní slavnosti. Málokdo si například uvědomí, kolik volného času „obětují Barchanu“ účinkující na scéně. Od počátku května až do slavnosti se scházíme každou sobotu na pravidelných nácvicích. Jedná se převážně o mladé lidi, kteří by mohli sobotní odpoledne trávit úplně jiným způsobem. Velice si vážím jejich přístupu a snahy pro naše městečko něco udělat. Členové „barchanické komise“ se schází v průběhu celého roku a připravují pro Vás, obyvatele našeho městečka, a jeho návštěvníky program slavnosti, diskutují o možných změnách a vylepšeních, předkládají návrhy radě města, účastní se nácviků na scénu a aktivně se podílí na průběhu slavnosti. Nemohu opomenout ani moji rodinu a dále spoluobčany, které jsme navíc oslovili a poprosili o pomoc.

Vám všem z celého srdce děkuji. Jsem si plně vědoma toho, že bez Vás by to nešlo.

Poděkování patří rovněž pracovníkům Správy majetku města Jemnice, s.r.o., kteří zajišťují technické věci v rámci slavnosti a úklid v jejím průběhu a po ní. Zvláštní dík vyjadřuji firmě ZOS Jemnice, která sponzorsky každý rok doveze a odveze zapůjčené lavičky z MěKS Dačice. Celá slavnost by však nemohla být uspořádána bez podpory města Jemni-

ce, které ji zajišťuje po finanční stránce. Letošní Barchan byl částkou 48.000,- Kč spolufinancován také z Fondu Vysočiny. Pojd' me se tedy podívat na slíbená čísla.

Příjmy celkem: 526.020,- Kč

nájem – kolotoče 299.000,- Kč

nájem - stánky 179.020,- Kč

dotace – Fond Vysočiny 48.000,- Kč

Výdaje celkem: 853.016,- Kč

SMM – příprava, úklid 136.778,- Kč

historická brána 128.650,- Kč

zámek – agentury 123.740,- Kč

(šermíři, vojenské ležení, ohňová show, fakír, bubenice atd.)

zámek – koncerty, zábava 148.000,- Kč

průvody 70.000,- Kč

dohody 43.795,- Kč

ohňostroj 40.000,- Kč

reklama, propagace 20.893,- Kč

jízdy vlakem 18.000,- Kč

koně 16.400,- Kč

nové kostýmy, prapory 16.000,- Kč

ozvučení 15.000,- Kč

občerstvení 12.573,- Kč (kapely, účinkující, pořadatelé, policie)

materiál 12.344,- Kč

schody, erby 11.011,- Kč

kino – koncert 10.200,- Kč

zapůjčené WC 9.680,- Kč

OSA 6.549,- Kč

výstava 5.603,- Kč

tisk plakátů, výpůjčka stánku 4.231,- Kč

lavičky 2.370,- Kč

elektrika 1.199,- Kč

Letošní Barchan máme již za sebou, ale věřte, že už teď se členové „barchanické komise“ připravují na ten další. Milí čtenáři JL, přeji Vám příjemný zbytek léta, a pokud je mezi Vámi někdo, kdo by se chtěl s námi společně podílet na přípravách a průběhu Barchanu 2014, jeho pomoc uvítáme a má u nás dveře otevřené.

Dana Babišová, kulturní pracovnice

Harmonikáři v Jemnici

V sobotu 13. července 2013 se v sále jemnického kulturního domu konalo tradiční setkání s názvem Jemnická harmonika a heligonka. Jak už je zvykem, letošního ročníku se zúčastnilo na dvě desítky harmonikářů a heligonkářů z Čech, Moravy i Slovenska.

S přípravami a celou organizací mi pomáhal pan Robert Kalenda, kterému velice děkuji za jeho ochotu a vynaložené úsilí. Pan Kalenda se rovněž postaral o moderování akce.

Harmoniky a zpěv se v sále rozezněly dvě hodiny po poledni, poslední tóny zazněly utichly kolem osmnácté hodiny. Atmosféra v sále byla skvělá, návštěvníci si vyslechli mo-

ravské, české a slovenské lidové písně a někteří si i zazpívali s účinkujícími. Bylo to velmi příjemně strávené sobotní odpoledne, za které všem vystupujícím děkuji.

Pokud jste si letošní ročník Jemnické harmoniky a heligonky nechali ujít, už teď Vás všechny srdečně zvu na ten příští.

Dana Babišová

Letní kino v Radkovicích navštívilo 500 diváků!

Sbor dobrovolných hasičů v Radkovicích u Budče uspořádal v červenci letošního roku velmi netradiční akci - první ročník letního kina. Promítání celkem čtyř filmů se konalo ve dnech 4. - 7. července a vydařilo se díky relativně velmi příznivému počasí. Skoro již zapomenutou atmosféru letního kina si během čtyř dnů užilo více než 500 diváků. Hned první den se přišlo podívat na film „Okresní přebor“ minimálně 160 lidí, účast v tomto počtu si pořadatelé v zahajující den této akce nepředstavovali ani v těch neoptimističtějších snech! Druhý promítací den si vychutnaly zejména děti, byl totiž odvysílán film „Kozí příběh“. Třetí den promítání byl pro pořadatele mimořádně náročný: dobrovolní hasiči se popasovali s nelehkým úkolem promítnout pro stovku návštěvníků film „Signál“ i v dešti. Podařilo se například opravit výpadek elektrického proudu a „evakuovat“ diváky do sucha předem připraveného stanu, odkud bylo možno závěrečnou část filmu v pohodně zhlédnout. Legendární český snímek „Vesničko má středisková“, který byl připraven na závěr „Radkovickeho letního kina“, nakonec navštívilo úplně rekordní množství spokojených diváků. Velké díky by pořadatelé i touto cestou chtěli dát všem sponzorům (Waldviertler Sparkasse Bank, Raab Karcher, Občanské sdružení Krajina kolem Želetavky, Okna Štěpán, Martin Kessner, Jan Toman), obci Radkovice u Budče a zejména nadšeným divákům, díky kterým se akce velmi vydařila. V následujícím roce budou proto radkovičtí hasiči akci s velkou radostí opakovat.

Za SDH Radkovice Martin Kessner

III. Jemnická bitva – (ne)vážné tažení Jana Lucemburského

Nebývá mým zvykem chlubit se cizím peřím, a proto je třeba uvést hned na začátku název hlavního organizátora letošního ročníku jemnické bitvy, díky kterému se sobota 10. 8. 2013 v zámeckém parku velmi vydařila. Těmi zmiňovanými jsou skupina NOVUS ORIGO z Polné (www.novusorigo.cz) – společenstvo ohně a meče.

Jak již někde některý novinář napsal, Jemnice nežije od Barchana k Barchanu. Ukázalo se, že Jemnice dokáže žít i (a nejen) historickou bitvou s bohatým doprovodným programem.

Rád bych poděkoval Vám všem, kteří jste nelitovali vydané stokoruny a podpořili tak naši novou tradici. I když si někteří postesklí nad „vysokým“ vstupným, je třeba si uvědomit, že náklady na objednání kvalitních skupin vyskakují do značných deseti tisíců. Oceňuji však šermíře v bitevní vřavě, protože Ti přijeli zdarma (za guláš a pivo) jak se říká „vyřádit se“. Mnozí mohli spatřit po cestě skupinky bojovníků, které stejně jako ve středověku přišly do Jemnice pěšky, a to například z Velkého Meziříčí či Velké Bíteše.

Osobně jsem prožíval okamžiky před blížící se sobotu velmi těžce. Při vzpomínkách na první a druhý ročník, kdy počasí ukázalo svou horší tvář, se mi rosilo čelo. Naštěstí to ale vyšlo. Když pak poscítáte nádherné prostředí jemnického parku, téměř ideální povětrnostní

podmínky a vysoce kvalitní program, pak Vám vyjde téměř pětistovka spokojených tváří návštěvníků areálu. A to nás všechny hřeje u srdce, stejně jako fakt, že další ročník BUDE!

Dovolte mi ještě pár slov k programu a následně ke sponzorům.

Když hudební skupina La Via dohrála svou dobovou muziku, přišel cedít krev jemnickým již známý fakír Petr Dragon Kozák. Dodnes nepochopím, jak se dá jít

na procházku po ostří vybroušených kos. S úsměvem mi pověděl, že klidně projde ohněm, ale když ho štípne včela, bude potřebovat záchranku. Oko ženské, ale hlavně to mužské, se pak mohlo soustředit na orientální tance krásných dam Latify, Zafirahy a Amiry Sofie, slečny z Porty Temporis, které pak předvedly tance gotické (těšte se na Barchan, i ony obohatí historický program na zámku).

Jiskry létaly od mečů a zbroje vtipného i vážného vystoupení skupiny Vydědenci. Zlatým hřebem byla jistě bitva, kdy nakonec Jimram ze Sádku dostal na frak. Ono se není čemu divit, vždyť Jan Lucemburský dokázal naverbovat téměř 60 šermířů, kteří si s hrstkou obránců hradu nakonec celkem hravě poradili. I tak to byla napínavá půlhodina plná udatných rytířů, vraždění, znásilňování, dělostřelby a vojenské taktiky. Zde nemohu nezmínit zarputilé bojovníky z jemnické skupiny Lucemburk. Jako vždy tím, kdo se nejvíce radoval, byl obávaný smrťák (takové hody si dlouho neužil). Mimochodem, přislíbil, že příští rok předvede svůj jedinečný kousek – chůzi po vodě.

Bitvou však strhující odpoledne zdaleka nekončilo. S otevřenými ústy mnozí sledovali představení šermířů ze skupiny VIVAMUS, kteří v doprovodu hudby předvedli téměř hodinovou sérii šarvátek a vtipných scén. Asi největší úspěch měl šerm ala Matrix.

Krásné dámy vyplnily chvílku, než nastoupil kat Pawouk se svým předvedením práva útrpného. Trošku si postěžoval na nařízení EU, kdy jehly, které se zastrkávají pod nehty, musí mít na špičce ochranou kuličku. Svými kousky nás bavil až do setmění.

A pak už byl nejvyšší čas na ohňovou šou (jíž jsou známí) NOVUS ORIGO. A když se pak přidali i další ohniví muži, vč. Fakíra Dragona, zářila očka jak těm nejmenším, tak i těm o pár let či desetiletí starším.

Rád bych závěrem poděkoval všem sponzorům, kteří akci podpořili. Jde zejména o město Jemnici (i když schválení finančního daru bylo celkem komplikované), Správa majetku města Jemnice s. r. o., ze kterých se stávají profesionální stavitelé palisád, Vodárenská akciová společnost, Zemědělské družstvo Budíškovice v čele s panem předsedou Ing. Janem Koutným, 1. FC Jemnicko, Zeobs spol. s r. o. a bezplatnou reklamou čtrnáctideník Ozvěny jihozápadní Moravy. DĚKUJEME!

místostarosta Jemnice Ing. Petr Novotný

Klub důchodců v Jemnici Vám chce také něco říci

Každý z nás už se někdy prošel travnatou zahradou nebo loukou, kde roste plno lučních květin, které září všemi barvami. Málokdo si však uvědomí, co na těchto travnatých pozemcích roste léčivých bylinek.

Naše babičky před x lety tyto bylinky sbíraly a sušily a pak je věšely v bavlněných pytlíkách po chalupě. V zimních měsících z nich vařily čaje, které měly i léčivé účinky při různých nemocech.

Tyto babičky však musely i dobře znát, na co se která bylinka užívá a na její účinky. Dnes už je jen málo lidí, kteří bylinky sbírají.

Už je jiná doba a raději jdeme do obchodu nebo lékárny, kde si za peníze koupíme různé čaje i drahé prášky na různé nemoci. Ale už to tak je. Protože neznalost a účinek bylinek by nám mohly i uškodit.

Marie Čurdová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Blahopřání

Zástupci města navštívili
paní **Věru Karpíškovou** z Jemnice,
která se v měsíci červenci dožila 80 let

*K tomuto významnému výročí ještě jednou blahopřejeme
a do dalších let přejeme hodně zdraví a životní pohody*

Blahopřání

Zástupci města navštívili
pana **MUDr. Ladislava Hosáka, CSc.** z Jemnice,
který se v měsíci červenci dožil 80 let
*K tomuto významnému výročí ještě jednou blahopřejeme
a do dalších let přejeme hodně zdraví a životní pohody*

Blahopřání

Zástupci města navštívili
paní **Annu Kührtreiberovou** z Jemnice,
která se v měsíci červenci dožila 80 let
*K tomuto významnému výročí ještě jednou blahopřejeme
a do dalších let přejeme hodně zdraví a životní pohody*

Vzpomínka

Dne 21.8.20013 jsme vzpomněli
15. smutné výročí úmrtí
drahého tatínka, dědečka a pradědečka
pana **Josefa Tábořského** z Jemnice
*Za tichou vzpomínku všem děkuji
dcera s manželem a ostatní příbuzní
Nemůžeme zapomenout*

Vzpomínka

Dne 6. září 2013 to budou 3 roky,
kdy nás opustil milovaný a milující manžel, tatínek a dědeček,
švagr, strýc a kamarád
pan **František Zadražil** z Jemnice
Dne 26. září 2013 se by se dožil 70 let
S láskou vzpomíná manželka Rosita

Vzpomínka

Dne 10. září 2013 by se dožil 99 let
pan **Václav Skřivánek** z Jemnice
*Stále vzpomínají a nikdy nezapomenou dcera Hana
a syn Václav s rodinami, vnoučata a pravnoučata*

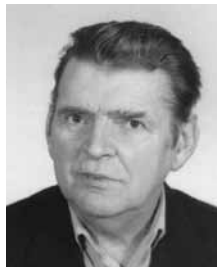
Vzpomínka

Očím jsi odešel, v srdcích jsi zůstal...

Dne 14. září 2013

uplynulo desáté výročí úmrtí
pana **Josefa Salavy** z Jemnice

S láskou stále vzpomínají manželka a syn

Vzpomínka

Dne 22. září 2013

vzpomeneme 1. výročí úmrtí
pana **Karla Štěpána** z Jemnice

Za tichou vzpomínku děkuje manželka a synové s rodinami

OBCE JEMNICKÉHO MIKROREGIONU

Kulturní kalendář

Třebětice

28.-29. 9.

Posvícení

Police

8. 9.

Pouť, poutní místo Hájek, celý týden lunapark u hasičovny

11. 10.

Broučkůdiada ve škole, začátek v 17.30 hodin

6. 10.

To nejlepši od babičky, začátek ve 14.00 hodin, vstupné dobrovolné

Mladoňovice

1. 9.

Rybářské závody pro dospělé (nádrž u č.p. 100 – RS) - od 10.00 hod.

3. 9.

Slavnostní zahájení školního roku ZŠ – začátek 08.00 hod.

13. - 15. 9.

Pouťové slavnosti

14. 9.

Pouťová zábava (kulturní dům - SDH) – začátek 20.00 hod.

15. 9.

Procesí poutníků k Dobré Vodě – začátek 10.00 hod.

28. 9.

Disco (kulturní dům) – začátek 21.00 hod.

20. 10.

Císařské posvícení

26. 10.

Disco (kulturní dům) – začátek 21.00 hod.

Uherčice

21. 9.

Hasičské závody „O pohár starostky obce“, SDH

12.10.

Vítání podzimu pro děti, obec

Výlov obecních rybníků (termín bude upřesněn), obec

Radotice

Je úroveň výpovědí?

Moudrost přísloví přechází z rodu na rod, z pokolení na pokolení a neváže se obsahem a způsobem svým příliš úzkostlivě na jeden jazyk, národ, zemi. U mnohých se s jistotou říci nedá, kde přísloví povstalo, neboť národy spojuje slunce, měsíc, déšť a obdělávání půdy. Září je měsícem příjemným také proto, že mnohým z plodů roku nastává jejich žeh a jak se vyznal jeden náš malíř krajinář „v přírodě se nachází kromě motivů i lecos k sežráním.“ Jedna ze zářijových pranostik vyzývá: „Na Svatého Matouše, vyměň slámu do lože.“ Po žních, zpravidla po mlácení seťového obilí, se dřive vyměňovala stará ložní sláma za novou a páčila se. Na nové vonící slámě bylo prý požitkem odpočívat. Podobný věcný obsah má i staré české rčení. Na slámě Svatého Jakuba, což jinými slovy znamenalo něco jako „mít na růžích ustláno“. Tolik Velký pranostikon. Úroveň v této věci se změnila velice podstatně. Nedovedou si tento slamník dost dobře představit v dnešní hektické době již ani ti, co na něm spatřili světlo světa a vyrůstali. Co přinesla tato změna? Především pohodlí a zvýšené náklady na spaní. Očekávaný proklamovaný elixír se nedostavuje i při širokém výběru. Zdravý a jen unavený člověk si odpočine dobře i na tvrdé lavici. Starý nemocný a ne příliš unavený se obává každé noci, ať má podestýlku sebelepší. Svět by nás nebral vážně, pokud bychom se vraceli zpátky na slámu a o to tu především jde. Podle kabátu se svět měří, i když na druhé straně bezdomovec, a ty tu také máme, této úrovně ještě nedosáhl. Tak jako se říká: „Okno do duše okno,“ tak první dojem hosta o naší úrovni se utváří v tom, co vidí. Je-li soudný nepořádek, jeho dojem příliš neovlivňuje, ale to, co s čím zacházíme a jak se chováme. Jeden prvorepublikový šprým představil zahraničního hosta na jednom z Pražských veletrhů. Návštěvník prošel brannou veletržního paláce, zaujala ho skutečně honosná úprava budov, prostranství i informační panely. Postojí, zahledí se, stává zavazadla k nohám a uznale pronese: „Opravdu úroveň.“ Dostatečně pokochán tímto stavem shýbne se pro zavazadla, jeho ruce sáhnou do prázdna, překvapen pronese: „Je, je i technika je tady.“ Dnes by měl takový technicky nadaný amatér smůlu, odhalila by ho všudypřítomná špicločka. I když nikde nejsou svatí, a to, co my děláme neprofesionálně, oni mají odborně propracované, prostě na úrovni. Nepřijmeme-li jejich úroveň včas, nedoběhneme je. S údivem sledujeme při parlamentních jednáních slovní napadání a obstrukční překážky, které mají za cíl něco oddálit, nikoliv změnit. Zdá se nám to pod úroveň do doby, než se dočteme, že před víc než sto lety jejich předchůdci se chovali daleko drsněji a jedna z obstrukcí dosáhla téměř šestnácti hodin v jednom kuse. Tehdy i dnes ve většině šlo o jednání lidí vzdělaných a na veřejnosti vážených. Jedna mamka plísnila synka, který, ač čerstvě vystudovaný, se večer vrátil domů alkoholem opojen: „Chlapče, ty takovej inteligent a ty se vožereš.“ Hájil se: „Mámo, inteligent je taky někdy prase.“ Úroveň zůstala, jen ta drsnost přešla do jiné podoby. Je někdy nestravitelné vstřebat výrok politika, příkladně v tom, že jmenovaný politik není nikomu zodpovědný – na rozdíl od zvoleného. Nezaznamenalo se mnoho zodpovědných zvolených, kteří by se omluvili voličům za to, že si jejich vinou a nezodpovědností notně připlatili za elektřinu pro ty, co v noci svítí na panely a snad vypomáhají i dieselaagregátem, aby získali ještě víc. Životní úroveň se jeví jako příznivá, až výborná, pokud by neskrývala zákulisí za slůvkem - jeví. Pozlátka poněkud zmatní, když toto zákulisí poodhalí, jaký tento lesk provází šrámy v podobě zadlužení těch, u kterých úroveň poměřujeme. Dlužnou částkou je suma jednoho bilionu sto osmdesáti osmi miliard korun a další šrámy přibývají. Dřive byla barevnost této úrovně fádňejší, ale nad hlavami lidí se tento Damoklův meč nevznášel, barevnost úrovně se proto příliš neměnila. Budování v našich sídlech, která chceme mít opravdu pěkná, provázel tehdy v akcích „Z“ a dnes z prostředků EU jeden významově shodný ukazatel, tím bylo

„pro“ stavěno, dnes „pro“ investováno. Za těmito tečkami nevyčnívají významy a priority potřeby, ale převody z účtu na účet. Není to vinou těch, co za tím na konci stojí, ale těch, co chtějí mít uklizený stůl za co nejmenší pracovní úsilí. Úroveň bez valných změn. Za našich školních let se nám snažili přiblížit vzdělanost stručně a srozumitelně. Příkladně o chřipce jsme se dozvěděli tuto informativní větu. „Chřipka je nakažlivé onemocnění, které někdy končí smrtí.“ Každý, kdo chtěl vědět víc o této hrozbě, ve vlastním zájmu pátral sám. Dnes jsou vstřícnější a pro pochopení dětí předškolního věku vydají i pohádku „Princ a Princ“, ze které se dozví, proč pro některé z nich chodí do školky dva tatínci nebo dvě maminky, když oni mají doma jednu maminku a jednoho tatínka. Úroveň předčila očekávání, v čem, posuď každý sám. Těžko si dnes dovedeme představit domácnost bez televize a nejedné. Tam, kde tomu tak není, dochází s rozšířením nabídky k přetahované. Stav se vyhroutil poté, co se objevila v nabídce stanice obrozenecká až buditelská, dalo by se říct, když tuto roli inkognito opustili jako přežitek naši úspěšní daběři. Svoji lidovostí bez příkras zaujala široké spektrum diváků „bez hranic“. Jde o nápravu úrovně ve směru k divákoví. Představuje ji prostá, nikým nefalšovaná lidová tvorba. Úroveň je zjištění stavu a chování, na jehož konci je vypovídající obraz o něčem.

Blahopřejeme jubilantům:

V a l c h á ř o v á Marie	80 roků	T o b o l k a František	84 roků
T o b o l k o v á Ludmila	82 roků	V y l e t ě l o v á Hana	73 roků
K u c h a ř Bedřich	71 roků		

Jan Vyletěl, občan Radotic

OKÉNKO REDAKCE

Uzávěrka příštího čísla je v pondělí 16. září 2013. Zdůrazňuji, že ty příspěvky, které dostanu až po určeném termínu, budou otištěny v dalším čísle JL. Své příspěvky můžete poslat e-mailem na adresu kultura@mesto-jemnice.cz, donést do městské knihovny, nebo přímo mně na MěÚ v Jemnici, kancelář č. 9).

Dana Babišová

Svatovítská pouť v Jemnici

V prázdninovém dvojčísli Jemnických listů vyšel příspěvek pana Františka Železného. Jednalo se o verše Josefa Veselého – Svatovítská pouť v Jemnici a následující příspěvek O Barchanu po Barchanu. Přílohou příspěvku pana Železného byla fotografie zobrazující průvod dnešní Husovou ulicí. Jelikož tato fotografie nebyla v minulém vydání JL otištěna, činíme tak nyní a panu Železnému se tímto omlouváme za neúplnost jeho příspěvku.

Dana Babišová

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA JEMNICE

Poskytovatel: město Jemnice,

Husova 103, 675 31 Jemnice

IČ: 00289531

Poslání Pečovatelské služby Jemnice

- Nabídnout podporu a pomoc lidem, a to občanům města Jemnice a občanům místních částí (obec Louka a Panenská), jejichž soběstačnost je snížena z důvodu věku nebo chronického onemocnění a jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby.
- **Cílová skupina: senioři a osoby s chronickým onemocněním (dospělí 27 - 64 let, mladší senioři 65 – 80, starší senioři nad 80 let).**
- Služba je poskytována v pracovní dny v době od **7.00 do 15.45** v domácnostech uživatelů.
- Pečovatelská služba je poskytována dle § 40 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, na základě písemné smlouvy o poskytnutí pečovatelské služby v těchto činnostech:
 - pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu,
 - pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu,
 - poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy,
 - pomoc při zajištění chodu domácnosti,
 - zprostředkování kontaktu se společenským prostředím.

Co dělat v případě zájmu o pečovatelskou službu?

Formulář žádosti o poskytnutí pečovatelské služby je k dispozici:

- v kanceláři sociálního odboru Městského úřadu Jemnice, ulice Husova 103, 675 31 Jemnice, tel. 568 450 221 provolba 103 nebo 104, e-mail : soc-ref@mesto-jemnice.cz,
- v kanceláři Pečovatelské služby Jemnice: Na Předlískách 1154-115, 675 31, Jemnice, pecovatelky@mesto-jemnice.cz, tel. 603 874 749,
- na webových stránkách města Jemnice: www.mesto-jemnice.cz.

PRODEJ CHOVNÉ DRŮBEŽE

/z veterinárně kontrolovaných chovů, které zaručují kvalitu a vysokou užitkovost/

trasa č. 26 Slavonice

- 11h Slavonice /tržnice u autobusu. nádraží/
- 12h Dešná /u Jednoty/
- 13h Třebelovice /u kultur. domu/
- 14h Domamil /před Jednotou/
- 15h Nové Syrovce /u Jednoty/
- 16h Grešlovo Mýto /u Formanské Pošty/
- 17h Jaroměřice nad Rokytnou /u autobusu. nádraží/
- 11,30 Písečné /na návsi/
- 12,30 Jemnice /měst. tržnice/
- 13,30 Budkov /u OÚ/
- 14,30 Moravské Budějovice /parkoviště u Billy/
- 15,30 Blížkovice /na náměstí/
- 16,30 Jevišovice /u autobusu. zastávky/

Prodej 7. 9. 2013

Kuřice černé, červené	stáří:12-18 týdn.	cena: 120-180,- Kč
Chovní kohoutci	12-18 týdn.	120-180,- Kč
Slepice ve snášce		100,- Kč

!Sortiment, stáří a cena drůbeže se může lišit dle aktuální nabídky!

Drůbež, prosím, **OBJEDNÁVEJTE** na adrese:
Gallus Extra s.r.o., Pražská 8, 586 01 Jihlava
tel.567 212 754, 567 214 502, mob.731 701 331, po-pá 8-15h!
gallusextra@centrum.cz

VRTÁNÍ STUDNÍ

Josef Jekl v ceně od 700 Kč ...kvalitně za slušnou cenu.

- Garantujeme minimálně 2000 l / 24 hod
- ZDARMA vypracování projektové dokumentace a veškerá doprava
- Zaměření pozemku ZDARMA, žádné platby předem
- Odvedení díla od A do Z

pro organizace rodinné domky chaty chalupy zahrady

+420 602 769 931 | vrtani.studni@volny.cz | www.studnyjekl.cz

Rok 1928 - Bašta - V Zahrádkách

Rok 1990 - Na Podolí - oprava fasády domu č.p. 259, vlevo část původní kaple (zrušena r. 1781)

Jemnické listy č.9/2013, vydalo město Jemnice, Husova 103,
IČ 00289531, 2. září 2013. MK ČR E 13924. Náklad 2.200 ks.
kultura@mesto-jemnice.cz, www.mesto-jemnice.cz

Otištěné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat názor redakce.

Foto: Vladimír Hrbek /archiv/, město Jemnice

Kresba na titulní straně obálky: Monika Holíková

Realizace: Petr Večeřa, Bačice